

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Uherském Hradišti rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. ledna 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Kurfírtové a přísedících Jarmily Čapkové a Věry Kočicové

takto:

Obžalovaný Martin ZXXXXX,

narozený dne XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX , adresa pro doručování XXXXX ,

obžalovaná Marcela VXXXXX,

narozená dne XXXXX, rozená NXXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX,

obžalovaný Martin JXXXXX,

narozený dne XXXXX, provozní XXXXX, trvale bytem XXXXX,

jsou vinni, že

1. všichni obžalovaní

po předchozí dohodě s cílem získat finanční prostředky prostřednictvím úvěru Martin ZXXXXX dne 29.5.2013 v Uherském Hradišti, ul. Nádražní 309, na pobočce společnosti Českomoravská stavební spořitelna, a.s., IČO XXXXX, uzavřel prostřednictvím Marcely VXXXXX, obchodního zástupce jmenované stavební spořitelny, za asistence Martina JXXXXX smlouvu o stavebním spoření č. 6563156-4-01 a požádal o poskytnutí meziúvěru ze stavebního spoření ve výši 840.000 Kč, avšak do žádosti uvedl nepravdivé údaje o svém zaměstnání stavebního technika s nástupem do zaměstnání dne 1.12.2011 a příjmem 20.000 Kč, později přepsaných na 21.500 Kč, což stvrdil svým podpisem i přesto, že v době uzavření smlouvy nebyl nikde zaměstnán a neměl žádný příjem, přičemž za účelem poskytnutí úvěru k této smlouvě a žádosti Martin JXXXXX opatřil a doložil smlouvu o fiktivním nájmu nemovitosti č.p. 297 v Březnici, okres Zlín, a faktury o fiktivní opravě této nemovitosti firmou Tomáš HXXXXX, IČO XXXXX, a Marcela VXXXXX opatřila a doložila fakturu o fiktivní opravě této nemovitosti firmou Pavel JXXXXX, IČO XXXXX, přičemž žádost o úvěr byla z důvodu řádného nedoložení využití úvěrových prostředků, na základě čehož byl Martin ZXXXXX vyhodnocen jako rizikový klient, stavební spořitelnu zamítnuta,

2. obžalovaný Martin ZXXXXX sám

od června 2013 do 1.4.2015 v Uherském Hradišti ani nikde jinde řádně a včas neplnil svou zákonnou výživovací povinnost ke svým nezaopatřeným dcerám Daniele, nar. XXXXX, a Monice, nar. XXXXX, ZXXXXX, jak jej do 31.12.2013 zavazoval zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, a od 1.1.2014 zavazuje občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.), jejíž výše a splatnost mu byly stanoveny rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4.10.2012 č.j. 60 Co 352/2012-112 na částku 2.300 Kč, jde-li o dceru Danielu, a na částku 1.800 Kč, jde-li o dceru Moniku, obě splatné vždy do každého 20. dne v měsíci předem k rukám matky Světlany ZXXXXX, nar. XXXXX, a takto jednal, ačkoliv bylo v jeho schopnostech a možnostech stanovené výživné na obě své dcery, které s ohledem na svůj nízký věk a přípravu na své budoucí povolání studiem nebyly schopny se živit samy, platit řádně a včas, v důsledku čehož mu na výživném vznikl dluh v celkové výši 90.200 Kč, přičemž úřad práce musel matce nezaopatřených dcer kompenzovat nedostatek finančních prostředků vyplácením dávek ze systému pomoci v hmotné nouzi v podobě příspěvku na živobytí a jednorázové mimořádné pomoci na úhradu odůvodněných nákladů,

tedy

1. všichni obžalovaní

společného jednání, které bezprostředně směřovalo ke způsobení značné škody tím, že při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje, se dopustili v úmyslu zločin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku spáchat, avšak k dokonání tohoto zločinu nedošlo,

2. obžalovaný Martin ZXXXXXX sám

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiné po dobu delší než čtyři měsíce a uvedeným činem vydal oprávněné osoby nebezpečí nouze,

čímž spáchali

1. všichni obžalovaní

zločin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, spáchaný ve stádiu pokus podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

2. obžalovaný Martin ZXXXXXX sám

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný Martin ZXXXXXX

za tuto trestnou činnost a sbíhající se přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 30.12.2016 č.j. 13 T 218/2016-76, který byl obžalovanému doručen dne 6.1.2017 a v případě obžalovaného nabytí právní moci dne 17.1.2017, podle § 211 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému **trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců**, přičemž podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 3 (tři) roky**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 30.12.2016 č.j. 13 T 218/2016-76, týkající se toliko obžalovaného Martina ZXXXXXX, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaná Marcela VXXXXXX

podle § 211 odst. 5 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) let**, přičemž podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se jí výkon trestu **podmíněně odkládá** na **zkušební dobu 2 (dva) roky**.

obžalovaný Martin JXXXXX

podle § 211 odst. 5 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) let**, přičemž podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá** na **zkušební dobu 2 (dva) roky**.

Odůvodnění:

Výsledky důkazního řízení provedeného u hlavního líčení přivedly soud k závěru, že obžalovaný Martin ZXXXXX, Marcela VXXXXX a Martin JXXXXX po předchozí dohodě s cílem získat finanční prostředky prostřednictvím úvěru obž. Martin ZXXXXX dne 29. 5. 2013 v Uherském Hradišti na ul. Nádražní čp. 309 na pobočce společnosti Českomoravská stavební spořitelna, a.s. (dále jen „ČMSS“), uzavřel prostřednictvím obž. Marcely VXXXXX, obchodního zástupce jmenované stavební spořitelny, za asistence obž. Martina JXXXXX smlouvu o stavebním spoření č. 6563156-4-01 a požádal o poskytnutí meziúvěru ze stavebního spoření ve výši 840.000 Kč, avšak do žádosti uvedl nepravdivé údaje o svém zaměstnání stavebního technika s nástupem do zaměstnání dne 1. 12. 2011 a příjmem 20.000 Kč, později přepsaných na 21.500 Kč, což stvrdil svým podpisem i přesto, že v době uzavření smlouvy nebyl nikde zaměstnán a neměl žádný příjem, přičemž za účelem poskytnutí úvěru k této smlouvě a žádosti obž. Martin JXXXXX opatřil a doložil smlouvu o fiktivním nájmu nemovitosti č.p. 297 v Březnici a faktury o fiktivní opravě této nemovitosti firmou Tomáš HXXXXX, IČO XXXXX, a obž. Marcela VXXXXX opatřila a doložila fakturu o fiktivní opravě této nemovitosti firmou Pavel JXXXXX, IČO XXXXX, přičemž žádost o úvěr byla z důvodu řádného nedoložení využití úvěrových prostředků, na základě čehož byl obž. Martin ZXXXXX vyhodnocen jako rizikový klient, stavební spořitelnou zamítnuta (viz skutek 1. výroku o vině tohoto rozsudku; dále jen „skutek 1.“).

A dále výsledky dokazování provedeného u hlavního líčení přesvědčily soud, že obžalovaný Martin ZXXXXX od června 2013 do 1. 4. 2015, tj. do dne doručení návrhu na potrestání v projednávané věci obžalovanému, v Uherském Hradišti ani nikde jinde řádně a včas neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost ke svým nezaopatřeným dcerám Daniele, nar. XXXXX, a Monice, nar. XXXXX, ZXXXXX, jak jej do 31. 12. 2013 zavazoval zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, a od 1. 1. 2014 zavazuje občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.), jejíž výše a splatnost mu byly stanoveny rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2012 č.j. 60 Co 352/2012-112 na částku 2.300 Kč, jde-li o dceru Danielu, a na částku 1.800 Kč, jde-li o dceru Moniku, obě splatné vždy do každého 20. dne v měsíci předem k rukám matky Světlany ZXXXXX, a takto jednal, ačkoliv bylo v jeho schopnostech a možnostech stanovené výživné na obě své dcery, které s ohledem na svůj nízký věk a přípravu na své budoucí povolání studiem nebyly schopny se živit samy, platit řádně a včas,

v důsledku čehož mu na výživném vznikl dluh v celkové výši 90.200 Kč, přičemž úřad práce musel matce nezaopatřených dcer kompenzovat nedostatek finančních prostředků vyplácením dávek ze systému pomoci v hmotné nouzi v podobě příspěvku na živobytí a jednorázové mimořádné pomoci na úhradu odůvodněných nákladů (viz skutek 2. výroku o vině tohoto rozsudku; dále jen „skutek 2.“).

Důkazy soud provedl u hlavního líčení za splnění všech zákonných procesních podmínek. Vyhodnotil je jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech.

Skutek 1.:

Při **skutkovém posouzení** se soud řídil obhajobami obžalovaných Martina ZXXXXX, Marcely VXXXXX a Martina JXXXXX, svědectvími svědků Tomáše HXXXXX, Pavla JXXXXX, Marka ŠXXXXX a Jitky DXXXXX ve spojení se svědectvími matky obžalovaného Martina ZXXXXX – svědkyně Ludmily ZXXXXX a bývalé manželky obžalovaného Martina ZXXXXX – svědkyně Světlany ZXXXXX a listinnými důkazy konkretizovanými níže. Svědecké výpovědi svědků Pavla JXXXXX a Marka ŠXXXXX soud za souhlasu stran u hlavního líčení podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečetl. K osobnímu výslechu byl k hlavnímu líčení předvolán též bratr obžalovaného Martina ZXXXXX – svědek František ZXXXXX, který ovšem nevypovídal z důvodu blízkého příbuzenského poměru k obžalovanému, pro který využil svého práva na odepření výpovědi ve věci.

Protokol o trestním oznámení ze dne 27.8.2013 dokládá, že impulsem pro zahájení úkonů trestního řízení ze strany policejního orgánu bylo trestní oznámení učiněné obžalovaným Martinem ZXXXXX, který se uvedeného dne dostavil na Oddělení hospodářské kriminality Územního odboru v Uherském Hradišti s domněnkou, že byl na něm spáchán podvod. Jako důkaz pro své tvrzení doložil následující listinné důkazy:

- nájemní smlouvu na pronájem domu XXXXX (*dále jen „rodinný dům či RD či předmětný dům či předmětná nemovitost“*), kterou dne 1.1.2013 měl podepsat Marek ŠXXXXX jako pronajímatel a Martin ZXXXXX, bytem XXXXX, jako nájemce;
- prohlášení podepsané Markem ŠXXXXX, v němž uvádí, že souhlasí s rekonstrukcí RD /podkroví/, který je v jeho výlučném vlastnictví;
- daňový doklad (fakturu) č. 201316 ze dne 5.6.2013 vystavený za dodavatele Tomášem HXXXXX, tesařské konstrukce, pro odběratele Martina ZXXXXX, XXXXX, na částku 95.400 Kč, včetně příjmového pokladního dokladu č. 201316 ze dne 5.6.2013;
- daňový doklad (fakturu) č. 201317 ze dne 5.6.2013, rovněž vystavený za dodavatele Tomášem HXXXXX pro odběratele Martina ZXXXXX, tentokrát na částku 87.000 Kč, včetně příjmového pokladního dokladu č. 201317 ze dne 5.6.2013;
- daňový doklad (fakturu) č. 201315 ze dne 31.5.2013 rovněž vystavený za dodavatele Tomášem HXXXXX pro odběratele Martina ZXXXXX, tentokrát na částku na částku 145.600 Kč, včetně příjmového pokladního dokladu č. 201315 ze dne 31.5.2013;
- fakturu č. 201304 ze dne 17.6.2013 vystavenou za dodavatele Pavlem JXXXXX pro odběratele Martina ZXXXXX, XXXXX na částku 13.400 Kč včetně příjmového pokladního dokladu č. 201304 ze dne 17.6.2013;
- písemnost nazvanou jako „Soupiska dokladů o použití prostředků ze stavebního spoření na bytové účely ze dne 19.6.2013;

- písemnost nazvanou jako „Odmítnutí žádosti o poskytnutí meziúvěru/úvěru“ ze dne 9.7.2013 zaslanou Martinu ZXXXXX, XXXXX

Obžalovaný Martin ZXXXXX vyloučil, že se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Vyloučil, že zná obžalovaného Martina JXXXXX, obžalovanou Marcelu VXXXXX či svědka Marka ŠXXXXX, s tím, že s těmito se nikdy nesetkal. Vyloučil, že znal svědka Tomáše HXXXXX nebo svědka Pavla JXXXXX. Vyloučil, že s ČMSS uzavíral smlouvu o úvěru a že měl zřízený účet u UniCreditBank. V současné době obžalovaný nedisponuje se žádným účtem. Naposledy jej měl asi před 5 lety u České spořitelny. Vyloučil, že na nájemní smlouvě ze dne 1.1.2013 je jeho podpis.

Obžalovaný se hájil, že poslední den Letní filmové školy (*pozn. z webových stránek tohoto festivalu bylo zjištěno, že v roce 2013 trvala Letní filmová škola v Uberském Hradišti do 3. srpna*) v noci, když usnul v altánku v parku, jej okradli a vzali mu všechno vč. občanského průkazu a telefonu. Po tomto se obžalovaný dozvěděl, že mu došly doklady na opravu nějakého domku v Březnici. Dodal, že na zcizeném OP byla adresa Příčná III Mařatice, kde dříve bydlel. Kvůli zcizenému OP si obžalovaný hned na druhý den ráno byl požádat o vydání nového průkazu. Zcizení OP byl nahlásit též na policii, nicméně policisté to hodili za hlavu, že si to prý vymyslel. Faktury a dokumenty, které předložil policii, obžalovanému došly na adresu jeho matky – XXXXX. Obžalovaný si tehdy vyzvedával svou poštu u matky. Jelikož se mu nezdály, šel je odevzdat na policii. Oznámení ČMSS obžalovaný neobdržel. A předmětné faktury mu nic neříkají. Žádnou z nich nedostal. Ani nevěděl, na co byly faktury vystaveny. Obžalovaný nebyl v roce 2013 zaměstnán. Tehdy pobíral dávky ze systému hmotné nouze a měl peníze z brigády u kamaráda na stavbě. Obžalovaný dodal, že pokud by měl dům v Březnici, nastěhoval by se tam, aby nespával na ulici, neboť tehdy byl bezdomovec a nic neměl. Obžalovaný si nevybavil, zda měl v rozhodné době telefonní číslo XXXXX.

Obžalovaná Marcela VXXXXX zdůraznila, že si v této situaci připadá jako totální oběť, neboť za ní do kanceláře přišel někdo, kdo si požádal o úvěr, který nakonec nedostal, aniž nějaká škoda vznikla. Obžalovaná připustila, že s obžalovaným Martinem ZXXXXX jednala jako s klientem Českomoravské stavební spořitelny, a.s., z pozice finančního poradce. Obžalovanému Martinu ZXXXXX opatřila a doložila fakturu o opravě předmětné nemovitosti od firmy Pavel JXXXXX. Vyloučila však, že se přitom dopustila protiprávního jednání. Obžalovaný ji z titulu jejího finančního poradenství pro ČMSS požádal o půl milionu korun na rekonstrukci náhradního bydlení, které si po rozvodu chtěl zbudovat. Obžalovaného přivedl obžalovaný Martin JXXXXX s tím, že potřebuje půjčit nějaké peníze na řešení svých finančních potřeb, že si chce mimo jiné zrekonstruovat bydlení, protože bydlí u matky a jestli by nemohl přes ČMSS získat úvěr. Obžalovaná se s obžalovaným Martinem ZXXXXX setkala dvakrát, vždy v kanceláři v Nádražní ulici, za přítomnosti obžalovaného Martina JXXXXX.

Obžalovaná ztotožnila obžalovaného Martina ZXXXXX podle jeho občanského průkazu. Podle obžalované obžalovaný Martin ZXXXXX však v současné době vypadá hůře než v době rozhodné s tím, že tehdy asi nebyl na takovém „sociálním dnu“. Obžalovaná pospala obžalovaného Martina ZXXXXX, který za ní v roce 2013 přišel, jako „normálního chlapa“, a to jak vystupováním, tak vzezřením, na krátko ostříhaného, bez vousů s tím, že jeho fotografie na jeho občanském průkazu se shodovala s osobou, se

kteřou tehdy jednala. Obžalovaný na ni působil normálně. Vyloučila, že byl pod vlivem alkoholu nebo že se podepisoval roztřesenou rukou.

K předmětnému úvěru obžalovaná vypověděla, že obžalovaný požadoval úvěr, k němuž musí mít klient ČMSS na smlouvě o stavebním spoření naspořeno alespoň 40% částky, kterou chce prostřednictvím požadovaného úvěru půjčit. Naspořená částka je pokryta vloženými penězi nebo fakturami, které musí být účelové a týkat se bydlení. Jakmile je splněna tato podmínka, ČMSS klientovi vyplatí 60% z požadované částky. ČMSS prověřuje klienty tak, že nejprve se posílá žádost o pre-scoring do spořitelny, odkud do 24 hodin přijde sdělení, zda pokračovat v úvěru či nikoli - jak vlastně spořitelna klienta vyhodnotila. Vyjde-li klient v rámci pre-scoringu na A, znamená to, že klient dostal od spořitelny důvěru, protože nikde nedlužil, nebyl evidován v žádném bankovním ani nebankovním úvěru, neměl žádné nezaplacené pohledávky, a že spořitelna takovému klientovi nabídne úvěr bez doložení/prokázání příjmu. Pro schválení úvěru je nezbytné i zaplacení v příslušné výši sjednaného stavebního spoření, jak obžalovaná zopakovala. Hodnocení z pre-scoringu přijde finančnímu poradci e-mailem – v kladném případě s určitým šitkovým číslem, pod kterým klient úvěr dostane, aby v procesu schvalování úvěru mohlo být pokračováno. Žádný jiný výstup z pre-scoringu není. ČMSS však nepůjčuje bez zajištění více než 500.000,-Kč. Veškeré částky nad 500.000,-Kč musí být se pokryty zástavou nemovitostí za současného doložení – prokázání příjmu.

K půjčce obžalovaného Martina ZXXXXX obžalovaná vypověděla, že se mělo jednat o meziúvěr ze stavebního spoření. Obžalovaný deklaroval, že má i nějaké půjčky, proto jej zkusila nejprve „proskórovat“. Jelikož byl obžalovaný na pre-scoringu vyhodnocen velice dobře (jako „A“), znamenalo to, že byl „úplně čistý“ a proto v poskytnutí úvěru pokračovali. Obžalovaná vyplnila za obžalovaného Martina ZXXXXX návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření a o poskytnutí předmětného úvěru – meziúvěru. Postupovala však údajů poskytnutých obžalovaným. Obžalovaná připustila, že výši průměrného měsíčního příjmu (*pozn. na písemnosti nacházející se ve spisovém materiálu na č.l. 35*) mohla přepsat sama. Uvedené zdůvodnila tím, že pro pre-scoring nebyl příjem důležitý, takže 20.000,-Kč tam dali zřejmě odhadem. Potom, když se podepisovalo potvrzení o příjmu, které se přikládalo k žádosti, obžalovaný možná chtěl svůj příjem upřesnit. Obžalovaná zdůraznila, že jako zprostředkovatel pouze ověřovala totožnost klienta podle občanského průkazu a neměla povinnost prověřovat, zda klient v žádosti uvedl pravdivé údaje. Sama tedy neověřovala, zda obžalovaný nějakou nemovitost vlastnil či ne. Vzhledem k zájmu obžalovaného Martina ZXXXXX rekonstruovat dům, obžalovaná mu nabídla, že mu může sehnat levného řemeslníka. Na druhou schůzku obžalovaný Martin ZXXXXX přinesl obžalované požadované doklady – faktury, nájemní smlouvu, prohlášení o financování stavebních prací, že to nepotřebuje kolaudaci. A obžalované podepsal prohlášení o příjmu. Obžalovaná podotkla, že obžalovaný Martin ZXXXXX chvíli otálel se zaplacením smlouvy stavebního spoření. Místo peněz obžalovaný Martin ZXXXXX doložil účelové faktury v celkové výši 340.000,-Kč, které mu banka dala na vkladový účet místo ze stavebního spoření naspořených peněz. Na základě předložených dokladů a zaplacené smlouvy o stavebním spoření se následně začaly zpracovávat úvěrové smlouvy.

Podle obžalované při zpracování žádosti obžalovaného Martina ZXXXXX se asi něco stalo, neboť jí volal nějaký pracovník z banky, že se na obžalovaného Martina ZXXXXX dotazovala nějaká instituce. Proto byl udělán nový pre-scoring obžalovaného

Martina ZXXXXX, který vyšel špatně a úvěr byl obžalovanému zamítnut. Pokud se na klienta dotazuje „instituce“, klient ztrácí důvěru a úvěr je mu v tu chvíli zamítnut. Vedené nové zjištění obžalovaná oznámila obžalovanému Martinu JXXXXX, aby to sdělil obžalovanému Martinu ZXXXXX. Obžalovaná sama se nemohla obžalovaného Martina ZXXXXX dovolat.

K obžalovanému Martinu JXXXXX obžalovaná uvedla pouze, že jej zná 10 let. Podle obžalované se obžalovaný Martin JXXXXX s obžalovaným Martinem ZXXXXX dobře neznal. K firmě Pavla JXXXXX obžalovaná vypověděla, že se obžalovanému Martinu ZXXXXX nabídla, a pak i zajistila, kluka, který jí samotné něco dělal na baráku, neboť věděla, že začínal s živností jako malíř a byl by rád za každý kšeft. Obžalovaná sama oslovila Pavla JXXXXX. Tomuto popsala situaci, na základě čehož jí vystavil – pro obžalovaného Martina ZXXXXX - fakturu (zálohovou fakturu) na nákup materiálu na malířské práce, a tuto jí předal. Podle obžalované se obžalovaný Martin ZXXXXX s Pavlem JXXXXX nikdy nesetkal. Obžalovaná jednala s dobrým úmyslem. Pavel JXXXXX vystavil obžalovanému Martinu ZXXXXX fakturu, kterou mu měl obžalovaný zaplatit z poskytnutého úvěru. Obžalovaná doplnila, že Pavel JXXXXX dopadl „blbě“, protože poté, co nebyl úvěr realizován, nemohl fakturu „vystornovat“ a musel si ji zaúčtovat do svého účetnictví a řádně zdanit, a to i přesto, že na ni nedostal nic zaplaceného. Jde-li o Tomáše HXXXXX, toho obžalovaná neznala.

Závěrem obžalovaná uvedla, že stran projednávané věci ji ČMSS nijak nekontaktovala. Přitom pokud nebyla stavební spořitelně způsobena škoda, považovala tyto případy za „uzavřenou záležitost“. Obžalovaná připustila, že se snažila obžalovaného Martina ZXXXXX zkontaktovat. Bez úspěchu ovšem. Přitom ona sama byla kontaktována matkou obžalovaného Martina ZXXXXX, která chtěla vědět, zda si obžalovaný opravdu půjčil peníze či nikoli.

Obžalovaný Martin JXXXXX nerozporoval, že on domluvil obžalovanému Martinu ZXXXXX schůzku s obžalovanou Marcelou VXXXXX, že byl přítomen tomu, když si obžalovaný Martin ZXXXXX vyřizoval smlouvu o stavebním spoření a žádal o poskytnutí meziúvěru ze stavebního spoření, že obžalovanému Martinu ZXXXXX opatřil faktury o opravě rodinného domu od Tomáše HXXXXX. Vyloučil ovšem, že obžalovanému Martinu ZXXXXX opatřil a doložil smlouvu o fiktivním nájmu předmětné nemovitosti a že se dopustil jakéhokoli protiprávního jednání.

Obžalovaný Martin ZXXXXX sám obžalovaného telefonicky kontaktoval s tím, že potřebuje půjčit peníze. Obžalovaný upřesnil, že se zabývá „takovým maličkým půjčováním peněz“, což se všeobecně ví vč. v tomto směru veřejně dostupného telefonního čísla obžalovaného. S obžalovaným Martinem ZXXXXX se obžalovaný viděl asi třikrát, a to poprvé u Grandu a následně dvakrát v kanceláři obžalované Marcely VXXXXX. Obžalovaný jej ztotožnil s osobou obžalovaného Martina ZXXXXX, přičemž tak učinil u hlavního líčení. Obžalovaný popsal obžalovaného Martina ZXXXXX, který se na něj v roce 2013 obrátil, jako „normálního čistého člověka“, solidního chlapa kolem padesátky, který měl na sobě riflovou bundu, byl na krátko ostříhaný, trochu vousatý či spíše s dvoudenním strništěm, s tím, že na fotografii na jeho občanském průkazu vypadal stejně jako ve skutečnosti – tehdy ve skutečnosti. Podle obžalovaného obžalovaný Martin ZXXXXX nyní – u hlavního líčení – nevypadal stejně jako tehdy. Nyní vypadal hrozně.

Obžalovaný Martin JXXXXX oslovil obžalovaného, jelikož chtěl půjčit asi 20.000,-Kč na bydlení. Obžalovaný jej neznal, proto mu peníze nepůjčil. Doporučil mu však, aby se zeptal u „některé instituce“. A domluvil mu schůzku s obžalovanou Marcelou VXXXXX. Jak mu obžalovaný Martin ZXXXXX řekl, půjčkou si chtěl vyřešit více problémů – alimenty nebo něco takového, jak obžalovaný upřesnil.

Obžalovaný znal obžalovanou Marcelu VXXXXX 10 let a věděl, že poskytuje úvěrové smlouvy. Obžalovaný představil obžalované obžalovaného Martina ZXXXXX. V kanceláři obžalované Marcely VXXXXX obžalovaný Martin ZXXXXX podepsal nějaké formuláře, které následně obžalovaná Marcela VXXXXX odeslala do Prahy, aby se zjistilo, zda je obžalovaný Martin ZXXXXX „čistý“. Obžalovaný Martin ZXXXXX řekl obžalovanému, že v žádném registru není, že všechno vždycky platil. Následně obžalovaná Marcela VXXXXX byla informována, že obžalovaný Martin ZXXXXX vyšel v registru v „áčku“, o čemž obžalovaný zpravil obžalovaného Martina ZXXXXX a na základě čehož oba znovu přišli do kanceláře obžalované Marcely VXXXXX, kde byly sepsány další písemnosti potřebné k poskytnutí úvěru obžalovanému Martinu ZXXXXX.

Jelikož bylo třeba doložit hotovost nebo faktury a nájemní smlouvu, obžalovaný Martin ZXXXXX se obžalovaného a obžalované Marcely VXXXXX zeptal, zda mu s fakturami nemohou pomoci. Obžalovaný sám pomohl prostřednictvím Tomáše HXXXXX, od něhož obstaral pro obžalovaného Martina ZXXXXX faktury. Tomáš HXXXXX dlužil obžalovanému peníze. A pokud by mu jako tesařovi domluvil nějaký kšeft, tak by mu z provedené a zaplacené práce mohl vrátit peníze, které vůči Tomáši HXXXXX dokonce vymáhal i exekučně (pro celkovou částku zapůjčených peněz 700.000,-Kč). V případě Tomáše HXXXXX a jeho angažovanosti v této věci se podle obžalovaného jednalo o „takovou protislužbu“. Obžalovaný předal obžalovanému Martinu ZXXXXX také nájemní smlouvu. Nicméně byl to jen „vzor“, který obžalovaný stáhnul libovolně z internetu, aby obžalovaný Martin ZXXXXX věděl, jak má nájemní smlouva vypadat. Následně ovšem obžalovaný uvedl, že od obžalovaného Martina ZXXXXX věděl, že bydlí v nájmu, a proto z tohoto důvodu předpokládal, že nájemní smlouvu měl. Obžalovaný neznal Marka ŠXXXXX. O rodinném domě č.p. 297 v Březnici se dozvěděl až z nájemní smlouvy.

Obžalovaný Martin JXXXXX dále půjčil obžalovanému Martinu ZXXXXX 9.000,-Kč na poplatek. Doklad asi nemá, protože předpokládal, že předmětný úvěr bude probíhat standardním způsobem a že do měsíce bude mít svých 9.000,-Kč plus 1.000,-Kč navíc zpátky. Dané peníze obžalovaný půjčil obžalovanému Martinu ZXXXXX asi do týdne, do 14 dnů od prvního setkání s obžalovanou Marcelou VXXXXX, jakmile věděli, že obžalovaný Martin ZXXXXX vyšel v „áčku“ a že mu bude úvěr poskytnut.

Obžalovaná Marcela VXXXXX všechny doklady odeslala a čekalo se na vyřízení úvěru. Ze strany Lišky to však zamítnuto, což obžalovaný zavola obžalovanému Martinu ZXXXXX s tím, že celý úvěr tímto „padl“. Podle obžalovaného je „nesmysl“, že obžalovaný Martin ZXXXXX vše popřel. Obžalovaný neviděl obžalovaného Martina ZXXXXX od doby, kdy se jej ptal, kdy mu vrátí poplatek na stavební spoření.

Spisovým materiálem Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 3 EXE 584/2013 je doloženo, že obžalovaný Martin JXXXXX podal dne 6.9.2013 exekuční návrh na zaplacení částky 700.000,-Kč s příslušenstvím proti Tomáši HXXXXX. To vše z titulu

rozhodčího nález ze dne 23.7.2013 vydaného na základě smlouvy o půjčce ze dne 19.3.2013 mezi obžalovaným jako věřitelem a Tomášem HXXXXX jako dlužníkem.

Svědék Pavel JXXXXX uvedl, že v jednacím síni, v níž byli současně přítomni všichni obžalovaní, zná akorát obžalovanou Marcelu VXXXXX, které před čtyřmi lety dělal na baráku nějaké zednické a jiné stavební práce. Obžalovaného Martina ZXXXXX neznal. Ani se s ním nikdy nesetkal. Stran tohoto mu bylo známo, že mu měl na nějakém domě v Březnici provést malířské práce. Obžalovaná Marcela VXXXXX svědkovi zavolala, zda by si nevzal nějakou práci. Podle obžalované měl vystavit fakturu předtím, než by tyto práce provedl, přičemž peníze za jejich provedení by svědek obdržel až poté, co by obžalovaný Martin ZXXXXX dostal úvěr, o který si žádal. Jelikož byl tehdy v začátcích s podnikáním, svědek souhlasil a fakturu obžalované pro obžalovaného Martina ZXXXXX vystavil. Všechny informace měl svědek od obžalované. Svědek netušil, že jím vystavená faktura bude sloužit jako podklad pro úvěr obžalovaného Martina ZXXXXX. Svědek nevěděl, že při fakturaci jím prováděných prací se má nejprve vystavit zálohová faktura (na materiál) a poté konečná faktura za odvedenou práci. Svědek uvedl, že žádné práce pro obžalovaného Martina ZXXXXX neprovedl.

Podnikatelská činnost svědka Pavla JXXXXX je prokázána výpisem z veřejné části živnostenského rejstříku, dokládající zahájení podnikání svědkem dne 4.3.2013.

Svědék Tomáš HXXXXX potvrdil výpověď obžalovaného Martina JXXXXX. Svědek dlužil obžalovanému peníze. Proto na žádost obžalovaného Martina JXXXXX vystavil fakturu asi na 300.000,-Kč. Pokud by totiž provedl nějakou práci, za kterou by dostal zaplacen, snížil by si tak svůj dluh vůči obžalovanému, který tehdy představoval částku 150.000,-Kč až 200.000,-Kč. Svědek tehdy pracoval jako OSVČ v oboru tesařství. Od obžalovaného Martina JXXXXX věděl, že má provést tesařské práce na nějakém domě. Kde dům byl, svědek nevěděl. Svědek vystavil obžalovanému Martinu JXXXXX faktury na stavební materiál. Odběratelem nakonec nebyl obžalovaný Martin JXXXXX, nýbrž nějaký pán, který měl mít „kšeft“, kterého neznal a stran kterého faktury vystavil dle údajů poskytnutých obžalovaným Martinem JXXXXX. Ač svědek nejprve uvedl, že vystavil jednu fakturu, po nahlédnutí do spisového materiálu na doličné faktury (*pozn. faktury nacházející se ve spisovém materiálu na č.l. 12-14*) připustil, že mohl vystavit celkem tři faktury. Uvedené si původně nepamatoval přesně. K jím vystaveným příjmovým dokladům svědek uvedl, že tyto vystavil k fakturám. Nicméně žádné peníze na tyto doklady nepřijal. Svědek souhlasil s vystavením faktury potřebné kvůli nějakému úvěru, což se dozvěděl od obžalovaného Martina JXXXXX. Svědkovi to přišlo normální. Jelikož běžně kvůli úvěru dopředu vystavil fakturu a práce provedl, až klient z úvěru obdržel peníze. Z předmětného úvěru ovšem sešlo, což se dozvěděl zhruba za dva až tři měsíce od vystavení faktury od obžalovaného Martina JXXXXX. Pak už to „neřešil“. Pokud jde o obžalovanou Marcelu VXXXXX a Martina ZXXXXX, ty svědek neznal.

Ve věci vypovídala též matka obžalovaného Martina ZXXXXX svědkyně Ludmila ZXXXXX přihlížející k obhajobě obžalovaného. Podle svědkyně byl obžalovaný tzv. bílým koněm, neboť žije životem bezdomovce, buď na „azyláku“ anebo na sociálním domě. Tehdy byl bez peněz, takže si nemohl dovolit ani rodinný dům. Papíry, něco se stavební spořitelnou, byly jejímu synovi zaslány na starou adresu - XXXXX. Obálku s předmětnými dokumenty jí přinesl starší syn svědkyně, který náhodně potkal pošťáčku, která mu obálku předala. Svědkyně předala dokumenty synovi Martinovi, aby s nimi zašel na policii, neboť

se domnívala, že odhalila podvod. Svědkyně též zkontaktovala Marcelu VXXXXX, která jí měla říct, že ji měla zavolat dříve než stavební spořitelnu. Jiné informace o žádosti obžalovaného Martina ZXXXXX o poskytnutí úvěru, svědkyně neznala.

K osobě obžalovaného Martina ZXXXXX soud vyslechl svědkyni Světlanu ZXXXXX, bývalou manželku obžalovaného Martina ZXXXXX. Podle této obžalovaný vypadal před dvěma lety lépe než dnes (*pozn. svědkyně byla slyšena u hlavního líčení dne 23.4.2015*). Nyní co došel z protialkoholní léčby, jelikož už „osm let pije“, je to „horší“, je to „úplně děs“. Po zhlédnutí občanského průkazu obžalovaného Martina ZXXXXX č. 200118272 s jeho fotografií, která se váže k datu vydání tohoto občanského průkazu, tj. k roku 2012, svědkyně poznala obžalovaného s tím, že „jednu dobu tak nějak neoholený chodil“.

Soud samozřejmě vyslechl i svědka Marka ŠXXXXX. Svědek vypověděl, že do dubna minulého roku (*pozn. svědek byl vyslechnut mimo hlavní líčení dne 16.7.2015*) byl majitelem domu XXXXXX, který prodal Tereze CXXXXX. O tom, že předmětný dům figuroval v nějaké žádosti o poskytnutí úvěru, se svědek dozvěděl od policie. Svědek vyloučil, že znal některého z obžalovaných. Obžalovaného Martina ZXXXXX nikdy v životě neviděl. Tohoto nepoznal ani podle jeho občanského průkazu z inkriminované doby, který figuroval u projednávané úvěrové žádosti. Za posledních 5 let svědek doličnou nemovitost nepronařím. Navíc sám byl vlastníkem asi jen rok a půl. Třebaže osobní údaje svědka na nájemní smlouvě, stejně jako na prohlášení k této (*pozn. listiny na čl. 8-11*) souhlasila, svědek vyloučil, že listiny podepsal. Podpis svědka je pouze na kupní smlouvě (*pozn. listina na čl. 68-70*), kterou sepsal s Terezou CXXXXX.

Ohledně zcela obecného a pro projednávaný případ i konkrétního způsobu vyřizování žádostí o úvěr u ČMSS vypovídala zaměstnankyně ČMSS svědkyně Jitka DXXXXX.

Svědkyně Jitka DXXXXX vypověděla, že v ČMSS pracuje od roku 1998, přičemž v inkriminovaném období byla na pozici úvěrový pracovník. Jejím úkolem bylo zpracovávat spisy - žádosti o úvěr, které přicházely poštou od obchodních zástupců ČMSS, kteří kompletovali žádosti klienta a posílali je na centrálu ČMSS ke schválení. Svědkyně podotkla, že pravidla ČMSS se mění každých 4 roku a nebyla si úplně jistá, jak to bylo s pravidly ČMSS v roce 2013. Svědkyně popsala, že obchodní zástupci shánějí pro ČMSS klienty a ohledně kterých odešlou ČMSS „složku“, která by měla být kompletní a měla by obsahovat všechny podklady pro schválení nebo zamítnutí žádostí. V současné době (*pozn. svědkyně byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 17.12.2015*) obchodní zástupce musí s klientem vyplnit žádost dle platného občanského průkazu, přičemž klient u něj musí být fyzicky. Zda uvedené platilo i v roce 2013, svědkyně nevěděla. Kromě žádosti klienta o poskytnutí úvěru měl obchodní zástupce poslat též podklady pro bonitu, ať už kompletní anebo klient pouze prohlásí svůj čistý příjem. A v neposlední řadě účelové doklady, na co má být úvěr poskytnut. Než si klient požádá o úvěr, má možnost si prostřednictvím obchodních zástupců udělat pre-scoring, což znamená, že zástupci mohou nechat přehodnotit klienta z pohledu jeho rizikovitosti, čemuž se říká tzv. „skórovací karta“, která může mít výsledek A, B nebo C. Svědkyně dodala, že pre-score se provádí na základě kopie žádosti o meziúvěr poslané emailem s tím, že toto dělá zase jiný pracovník ČMSS než svědkyně. V této fázi se nic neověřuje, ani se dále nic nezjišťuje. Součástí skórovací karty jsou pouze dotazy na registry - bankovní systém BRAKY a SOLUS. A také informace, zda je klient

svobodný/ženatý, zda má děti, jak dlouho pracuje, zda ČMSS eviduje dotazy institucí na klienta (např. stát se zajímá o klienta z důvodu nějakého neplnění, což může být signál, že si klient neplní své závazky). V současné době je pre-scoring platný 2 měsíce, proto se může stát, že i když klient vyjde v ratingu příznivě, může se v období do obdržení žádosti něco u klienta změnit, takže se dělá nové pre-score, které může vyjít v ratingu opět příznivě a tedy se pokračuje ve schvalování a prověřování dále, nebo naopak vyjde negativně a pak celý proces skončí. Jak dlouho však platil pre-score v roce 2013, si svědkyně nebyla jistá.

Svědkyně připustila, že faktury se ne vždy prověřovaly se zvýšenou obezřetností. V rozhodnou dobu se kontroly dělaly spíše namátkově, přičemž při kontrole a ověření se zkoumalo spíše, zda faktury mají potřebné náležitosti. Při schválení klientovi přijdou smlouvy, přičemž pro schválení je v první řadě nejdůležitější skóre, které když vyjde dobře (nejlepší A), prověřuje se kompletní žádost klienta - tedy jeho bonita a také účelovost úvěru, přičemž nájem úvěrované nemovitosti nebyl překážkou.

Ke své pracovní náplni při vyřizování úvěru svědkyně dále uvedla, že informace k úvěrové žádosti začne ověřovat až, když zná výsledek ratingu. Poté si projede žádost, jestli obsahuje všechny podklady, které by mohly vést ke schválení, jinak vyžádá doplnění a poté udělá rozhodnutí, přičemž faktury začne zkoumat až v době, kdy bude vědět, že klientovi bude úvěr poskytnut. Podle svědkyně u výsledku B v pre-scoringu platí pro klienta přírážka k úrokové sazbě, protože se zdá pro ČMSS jako klient rizikovější než v případě výsledku A.

K projednávané věci se svědkyně vyjádřila, že předmětnou žádost zamítla z důvodu ratingu, v němž vyšel výsledek C, díky němuž byl klient vyhodnocen jako rizikový. Podle svědkyně pre-score provedla pravděpodobně její kolegyně Jana BXXXXX, která podávala informaci o ratingu z podnětu žádosti obchodního zástupce o pre-score. Svědkyně potvrdila, že u úvěru „Snadno a rychle“ se příjem neprověřuje, neboť se jedná o zjednodušené řízení bez prokazování příjmu. V projednávané věci svědkyni výsledek pre-scoringu nepřekvapil. Celou věc považuje za klasické odmítnutí žádosti o poskytnutí úvěru.

Zamýšlený smluvní vztah mezi Martinem ZXXXXX a ČMSS byl prokázán následujícími listinnými důkazy: návrhem na uzavření smlouvy o stavebním spoření ze dne 8.4.2013, žádostí o poskytnutí meziúvěru ze dne 8.4.2013, souhlasem se zpracováním osobních údajů v registrech SOLUS ze dne 8.4.2013, žádostí o poskytnutí meziúvěru ze dne 29.5.2013, kalkulací nákladů udržovacích prací ze dne 29.5.2013, prohlášením o financování stavebních prací s využitím prostředků ze stavebního spoření ze dne 29.5.2013, písemností k osobním a výdělkovým poměrům (potvrzení o příjmu) žadatele ze dne 29.5.2013, soupiskou dokladů o použití prostředků ze stavebního spoření na bytové účely, Odmítnutím žádosti o poskytnutí meziúvěru/úvěru ze dne 9.7.2013, zprávou UniCreditBank ze dne 25.10.2013, výpisem z bankovního účtu obžalovaného Martina ZXXXXX, vkladním lístkem UniCreditBank, výpisem z vkladového účtu ČMSS a vyjádřeními a zprávami ČMSS.

Z návrhu na uzavření smlouvy o stavebním spoření ze dne 8.4.2013 bylo zjištěno, že předmětný návrh byl sepsán obžalovanou Marcelou VXXXXX jakožto obchodního zástupce ČMSS pro účastníka stavebního spoření - Martina ZXXXXX, jehož totožnost byla ověřena podle občanského průkazu č. 200118272, vydaného Městským úřadem Uherské Hradiště s platností do 28.1.2022; doličný občanský průkaz neobsahuje

záznam/záznamy o dětech Martina ZXXXXX, pomineme-li jeho stav: rozvedený. Cílová částka smlouvy o stavebním spoření pod číslem 6 563 156-4-01 představovala hodnotu 840.000,-Kč s výší úhrady za uzavření smlouvy v hodnotě 8.400,-Kč.

Z žádosti o poskytnutí meziúvěru ze dne 8.4.2013 bylo kromě údajů uvedených ve shora rozvedeném návrhu na uzavření smlouvy o stavebním spoření zjištěno, že se jedná o typ meziúvěru „Snadno a rychle“, který měl být poskytnut za účelem údržby, změny a modernizace bytu ve vlastnictví, kdy se mělo jednat o rekonstrukci bytu, bytového jádra, kuchyňské linky, oken – to vše ve vazbě na smlouvu o stavebním spoření pod číslem 6563156-4-01. Meziúvěr měl být na částku 840.000,-Kč – bez zajištění – s roční frekvencí splácení v pravidelných měsíčních vkladech ve výši 3.050,-Kč a upravenou splátkou 5.700,-Kč. Žádost o poskytnutí meziúvěru dokládá průměrný čistý měsíční příjem Martina ZXXXXX ve výši 20.000,-Kč s datem nástupu do zaměstnání dne 1.12.2011 a s počtem vyživovaných osob – nula.

Souhlas se zpracováním osobních údajů v registrech SOLUS byl stejně jako shora uvedené dokumenty podepsán Martinem ZXXXXX dne 8.4.2013.

V žádosti o poskytnutí meziúvěru ze dne 29.5.2013 byly informace uvedené v žádosti o poskytnutí meziúvěru ze dne 8.4.2013 změněny toliko - co se týče jednak účelu žádosti, kdy účelem měla být „nově“ údržba, změna a modernizace bytu v nájmu, a to rekonstrukce půdního bytu, koupelny, kuchyně, oken, podlahářské a sádkartonářské práce, a jednak počtu vyživovaných osob, kdy vyživované osoby byly „nově“ dvě.

Z kalkulace nákladů udržovacích prací ze dne 29.5.2013 je patrné, že předpokládaná cena těchto prací byla celkem 869.000,-Kč. Také na prohlášení o financování stavebních prací s využitím prostředků ze stavebního spoření byl uveden podpis Martina ZXXXXX, a to ze dne 29.5.2013.

V písemnosti k osobním a výdělkovým poměrům (potvrzení o příjmu) žadatele ze dne 29.5.2013 (*pozn. nacházející se ve spisovém materiálu na č.l. 91*) je uvedeno, že Martin ZXXXXX je rozvedený, je zaměstnán od 1.12.2011 jako stavební technik s průměrným měsíčním příjmem za posledních 12 měsíců ve výši 20.000,-Kč a vyživuje dvě osoby ve věku 11 a 15 let. Stejná písemnost se ve spisovém materiálu nachází ještě na č.l. 35. V této písemnosti (potvrzení) je však zcela evidentně ručně přepsán údaj týkající se částky průměrného měsíčního příjmu žadatele – Martina ZXXXXX za posledních 12 měsíců, a to z částky 20.000,-Kč na částku 21.500,-Kč.

Soupiska dokladů o použití prostředků ze stavebního spoření na bytové účely se vztahuje k úvěrové smlouvě č. 0896784601 dlužníka (stavebníka) Martina ZXXXXX, RČ XXXXX, a obsahuje pouze daňový doklad č. 201304 dodavatele Pavla JXXXXX na částku 13.400,-Kč.

Odmítnutím žádosti o poskytnutí meziúvěru/úvěru ze dne 9.7.2013 byla Martinu ZXXXXX zamítnuta žádost o poskytnutí meziúvěru ze stavebního spoření ze smlouvy č. 6563156401 číslo úvěrového případu 0896784-6-01 z důvodu, že podle zjištění ČMSS Martin ZXXXXX nesplňuje stanovené podmínky pro schválení požadovaného meziúvěru/úvěru. Z tohoto dokumentu je patrné, že pověřeným zaměstnancem ČMSS pro

vyřízení této záležitosti byla Jitka DXXXXX a poradcem ČMSS byla obžalovaná Marcela VXXXXX.

Zprávou UniCreditBank ze dne 25.10.2013 je doloženo, že dne 18.6.2013 došlo k založení účtu č. XXXXX na majitele Martin ZXXXXX, RČ XXXXX, tel. XXXXX, s tím, že dispoziční právo k účtu měl a má pouze majitel – Martin ZXXXXX. Z výpisu z označeného bankovního účtu bylo zjištěno, že dne 27.6.2013 byla na tento účet vložena částka 9.000,-Kč a dne 3.7.2013 byla z tohoto účtu poslána částka 8.800,-Kč na účet č. XXXXX, VS: XXXXX (*pozn. rodné číslo Martina ZXXXXX*), s poznámkou „stavební spoření“. Vklad v hotovosti ve výši 9.000,-Kč byl učiněn vkladním lístkem UniCreditBank ze dne 27.6.2013 s označením plátce „Martin ZXXXXX“ a převod částky 8.800,-Kč je doložen jednorázovým příkazem k platbě ze dne 3.7.2013, přičemž jak je z obou dokladů patrné, tyto byly zpracovány na pobočce v Uherském Hradišti. Popsaný bankovní převod je prokázán také výpisem z vkladového účtu ČMSS, z něhož bylo zjištěno, že na účet č. XXXXX byla dne 4.7.2013 připsána bezhotovostní platba ve výši 8.800,-Kč od osoby Martin ZXXXXX, číslo bankovního spojení XXXXX, VS: XXXXX s tím, že dne 8.4.2013 došlo k přepisu úhrady za vedení účtu ve výši 330,-Kč a k přepisu úhrady za uzavření smlouvy ve výši 8.400,-Kč.

Zprávou ČMSS je doloženo, že k účtu stavebního spoření č. XXXXX měl dispoziční právo pouze Martin ZXXXXX, s tím, že zůstatek na účtu bez příslušenství činil 1.070,-Kč. Ze sdělení ČMSS ze dne 27.5.2015 bylo zjištěno, že v době posuzování žádosti Marina ZXXXXX se na ČMSS obrátil Městský úřad v Uherském Hradišti s výzvou k součinnosti třetích osob a s žádostí o sdělení stavu účtu Martina ZXXXXX, což bylo jedním z důvodů zamítnutí žádosti Martina ZXXXXX o poskytnutí meziúvěru/úvěru. Dalším faktorem byla skutečnost, že smlouva o nájmu rodinného domu byla uzavřena na dobu určitou a splatnost pohledávky z případně poskytnutého meziúvěru by byla delší než doba nájmu. Na základě vyhodnocení těchto skutečností byl úvěr vyhodnocen ČMSS jako rizikový, což ČMSS potvrdila i ve své zprávě ze dne 28.1.2014. Vzhledem k dostatečným důvodům pro neposkytnutí úvěru si ČMSS neověřovala stav nemovitosti, kvůli které bylo o meziúvěr ze stavebního spoření žádáno. Přitom ani obchodní zástupce nebyl povinen ověřovat stav úvěrované nemovitosti, ani pravost faktur, ani provedení prací.

Z dalších, u hlavního líčení provedených, listinných důkazů, bylo zjištěno následující: nájemní smlouva ze dne 1.1.2013 dokládá, že rodinný dům č.p. 297 v Březnici, okres Zlín, byl ve výlučném vlastnictví Marka ŠXXXXX, s nájmem sjednaným na dobu určitou - do 1.1.2023, a to pouze ve vztahu k označenému domu, byť plošná výměra souvisejících, nájemní smlouvou ovšem nedotčených, pozemků - zahrad je v nájemní smlouvě uvedena. Vlastnictví domu, stejně jako ostatních s tímto domem souvisejících nemovitostí (zmíněné pozemky - zahrady), svědčící Marku ŠXXXXX, je doloženo rovněž výpisem z katastru nemovitostí. Nicméně výpisem z katastru nemovitostí ze dne 27.9.2013 je doloženo, že dne 24.5.2013 se stala dalším, novým, vlastníkem domu, a obou souvisejících zahrad, Bc. Tereza CXXXXX. Přejedání vlastnických práv k domu, a k zahradám, byl prokázán kupní smlouvou ze dne 24.5.2013, uzavřenou mezi Markem ŠXXXXX jako prodávajícím a Bc. Terezou CXXXXX jako kupující. Informací o průběhu řízení před katastrálním úřadem je prokázáno, že dne 6.6.2013 byl katastrálnímu úřadu doručen návrh na povolení vkladu vlastnického práva Bc. Terezy CXXXXX k předmětnému domu, a zahradám, do katastru nemovitostí na základě uvedené kupní

smlouvy, čemuž katastrální úřad vyhověl. Podoba domu a přilehlých pozemků byla fotograficky zachycena dne 29.10.2013.

Z daňových dokladů č. 201316 a č. 201317 ze dne 5.6.2013 a daňového dokladu č. 201315 ze dne 31.5.2013 vyplývá, že tyto vystavil Tomáš HXXXXX pro Martina ZXXXXX za účelem zhotovení vnitřních dveří včetně obložek a kování v podkroví domu č.p. 297 v Březnici za částku 95.400,-Kč, za účelem výroby kuchyňské linky za částku 87.000,-Kč a za účelem provedení podlahářských prací v podkroví označeného domu za částku 145.600,-Kč. Jak dokládají příjmové pokladní doklady č. 201316 a č. 201317 ze dne 5.6.2013 a příjmový pokladní doklad č. 201315 ze dne 31.5.2013, za všechny vystavené doklady bylo Tomáši HXXXXX zapláceno Martinem ZXXXXX v hotovosti.

Z faktury č. 201304 ze dne 17.6.2013 plyne, že částka 13.400,-Kč byla vystavena na malířské práce v RD v XXXXX. Přičemž vyfakturovanou částku Martin ZXXXXX dne 17.6.2013 v hotovosti vystavci faktury – podnikateli Pavlu JXXXXX zaplatil, jak dokumentuje příjmový pokladní doklad č. 201304 ze dne 17.6.2013.

Ve vazbě na doklady podnikatelů Pavla JXXXXX a Tomáše HXXXXX, z něhož vzešla celková hodnota vyfakturovaných prací ve výši 341.400,-Kč, a výpis z vkladového účtu ČMSS vedený pod číslem XXXXX na osobu Martin ZXXXXX, dokládající přepis úhrady za vedení účtu ve výši 330,-Kč a přepis úhrady za uzavření smlouvy o stavebním spoření ve výši 8.400,-Kč, ladí postup projednávaného úvěrového případu s variantou řešení úvěrování klientů ČMSS: „snadno a rychle“, jak dokumentuje vyjádření ČMSS ze dne 28.1.2014. Při podání žádosti o poskytnutí meziúvěru byla zaplácena úhrada za uzavření smlouvy o stavebním spoření ve výši 1% z cílové částky a poplatku za vedení vkladového účtu k tomuto stavebnímu spoření, přičemž při minimálním zůstatku účtu stavebního spoření ve výši 40% z cílové částky bylo počítáno s vložením 340.000,-Kč, které by z vyplaceného meziúvěru byly zaslány na účet sjednaného stavebního spoření.

Z písemnosti „Standardní informace o spotřebitelském úvěru na bytové potřeby“ ze dne 7.6.2013 bylo zjištěno, že předpokládaná doba trvání úvěrového účtu ke smlouvě o stavebním spoření č. 6563156-4-01 byla do 1.10.2025 a předpokládanou dobou čerpání od 30.6.2013. E-mailová komunikace ze dne 9.4.2013 mezi pracovníci ČMSS - Janou Brabcovou (Jana Brabcova@cmss.cz) a obžalovanou Marcelou VXXXXX (marcela.vaskova@cmss-oz.cz) dokládá odpověď ČMSS k případu Martin ZXXXXX, kterému v pre-scoringu vyšel rating: A s tím, že úvěrový případ bude s vysokou pravděpodobností schválen a úroková sazba bude základní.

Z přílohy ke schválení meziúvěru ze stavebního spoření - kontrola příjmů ze dne 7.6.2013, zpracované obžalovanou Marcelou VXXXXX, bylo zjištěno, že příjmy klienta ze smlouvy č. 6563156-4-01 byly vyhodnoceny jako dostatečné.

Sdělením ČMSS má soud doloženo, že ČMSS ke dni 30.4.2015 odstoupila od smlouvy o obchodním zastoupení s obžalovanou Marcelou VXXXXX, a to na základě zjištěných pochybení a nesrovnalostí v její úvěrové produkci, která ČMSS přiblížila ve svém dalším sdělení – vyjádření ze dne 9.3.2016. Do 8/2013 ČMSS neevidovala žádnou reklamaci, stížnost či storno obchodů uskutečněných ve prospěch ČMSS obžalovanou Marcelou VXXXXX. V 8/2013 už jsou evidovány 3 žádosti klientů o storno smlouvy pro nerealizované financování. V 9/2013 a 11/2013 se jednalo o 2 žádosti a v 9/2013 až

10/2013 a 12/2013 dokonce o 5 žádostí. V 1/2014 byly zjištěné nesrovnalosti v podkladech pro dva úvěrové případy, které se týkaly dokladů o neúčelovém používání finančních prostředků. V 3/2014 bylo zjištěno několik pochybení obžalované Marcely VXXXXX při nedůsledném vyplňování čísla občanských průkazů v žádostech a v 1/2015 byla dokonce v žádostech zpracovaných obžalovanou Marcelou VXXXXX zachycena falešná potvrzení o příjmu. Činnosti obžalované Marcely VXXXXX byla věnovaná zvýšená pozornost v souvislosti s pověřováním její úvěrové produkce, která vykazovala znaky nekorektního poradenství a možného podvodného jednání (*vkłady třetích osob na účet klienta, následné výplaty meziúvěru z části na tyto třetí osoby navýšené o několik desítek tisíc korun českých a doložení účelovosti falešnými fakturami*). Zjištěné nekorektní jednání obžalované Marcely VXXXXX doložila ČMSS deseti kompletními žádostmi, u nichž nebylo financování realizováno, a dvěma nájemními smlouvami, dvěma fakturami a jedním příjmovým dokladem ze dne 14.10.2013, u nichž měla ČMSS za to, že vykazují nesrovnalosti.

Dřívější podobizna obžalovaného Martina ZXXXXX je prokázána kopií jeho cestovního pasu č. XXXXX, na jehož fotografii byl obžalovaný vyobrazen jako na krátko ostříhaný oholený muž, mladistvého vzhledu, ve věku do 40 let. Cestovní doklad byl obžalovanému Martinu ZXXXXX vydán v roce 2003. Dřívější podobizna obžalovaného Martina ZXXXXX je prokázána též kopií jeho občanského průkazu č. XXXXX, kterou si pořídila dne 17.6.2013 společnost UniCreditBank. Občanský průkaz byl obžalovanému vydán dne 28.1.2012 a obžalovaný je na jeho fotografii zachycen jako muž plněších tváří. A dále kopií jeho současného občanského průkazu č. XXXXX, který byl odsouzenému vydán dne 5.11.2013 a kterou si opatřil soud u hlavního líčení dne 23.4.2015. Obžalovaný byl na fotografii svého aktuálního občanského průkazu vyobrazen jako muž oproti jeho vzhledu z let 2003 a 2012, kdy byly vydány jeho předchozí doklady totožnosti (vč. zmíněného cestovního pasu), výrazně starší a unavenější.

Z označených osobních dokladů obžalovaného Martina ZXXXXX je zřejmý i jeho skutečný podpis. Další beze sporu pravé podpisy obžalovaného Martina ZXXXXX jsou zachyceny na listině, k jejímuž napsání byl obžalovaný vyzván u hlavního líčení (*pozn. nacházející se ve spisovém materiálu na č.l. 442*), z úředního záznamu soudu, který obžalovaný vlastnoručně podepsal dne 16.7.2015 (*pozn. nacházející se ve spisovém materiálu na č.l. 571*) a z protokolu soudu, který obžalovaný vlastnoručně v přítomnosti svého obhájce podepsal dne 11.3.2015 (*pozn. nacházející se ve spisovém materiálu na č.l. 368*), k němuž je nutno poznamenat, že v době, kdy byl protokol obžalovaným podepsán, bylo obžalovanému naměřeno 3,5 promile alkoholu v dechu.

Sdělením Městského úřadu Uherské Hradiště, odbor správních agend, je doloženo, že obžalovaný Martin ZXXXXX dne 27.8.2013 oznámil Policii ČR oddělení obecné kriminality Uherské Hradiště odcizení svého občanského průkazu č. XXXXX, přičemž k vyřízení nového občanského průkazu se dostavil na městský úřad až dne 1.11.2013 a nový občanský průkaz č. XXXXX mu byl vydán ke dni 5.11.2013, jak dokumentuje jeho soudem opatřená kopie.

Usnesením Policie ČR, krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Územního odboru Uherské Hradiště, oddělení obecné kriminality ze dne 23.9.2013 č.j. KRPZ-90740-14/TČ-2013-151171-BAR, zprávou policie ze dne 14.5.2015, dodejkou a úředním záznamem o podaném vysvětlení, které podal dne 12.9.2013 obžalovaný Martin ZXXXXX, je prokázáno, že obžalovaný Martin ZXXXXX dne 27.8.2013 dopoledne oznámil na policii

v Uherském Hradišti, že byl v parku ve Smetanových sadech v Uherském Hradišti, v altánu, kde se chystal přespat v nočních hodinách z 3.8.2013 na 4.8.2013 loupežně přepaden neznámým pachatelem, kdy mu byl odcizen mimo jiné občanský průkaz. Nicméně po opětovném podání vysvětlení obžalovaným Martinem ZXXXXX před policejním orgánem, uvedl, že si celou věc vymyslel ze strachu, že bude muset uhradit faktury, které mu přišly k jeho matce na jeho jméno, na kterých je uvedeno, že má splácet peníze za již provedené opravy pronajatého domu ve Zlíně a trestním oznámením se chtěl splácení faktur vyhnout.

Z předmětného usnesení policejního orgánu dále vyplývá, že obžalovaný Martin ZXXXXX uvedl, že svým trestním oznámením nechtěl nikomu ublížit, jenom nevěděl, jak říci, že své doklady i s mobilním telefonem někde ztratil, že si žádný dům ve Zlíně nepronajal a ani žádný dům neopravoval, že žije jako bezdomovec a často a ve větší míře požívá alkoholické nápoje. Z těchto důvodů policejní orgán celou záležitost (trestní oznámení obžalovaného Martina ZXXXXX o jeho „loupežném přepadení“ na počátku srpna 2013) ve shodě s ust. § 159a odst. 1 trestního řádu odložil, o čemž byl obžalovaný Martin ZXXXXX vyrozuměn dne 16.10.2013, kdy osobně převzal zmíněné usnesení policejního orgánu.

Sdělením ČMSS ze dne 27.5.2015 bylo doloženo, že Martin ZXXXXX nepřebíral žádnou korespondenci, která mu byla ČMSS zasílána, přičemž veškerá korespondence byla Martinu ZXXXXX odeslána na adresu XXXXX, jak tato pramenila ze smlouvy o stavebním spoření č. XXXXX a z žádosti o poskytnutí meziúvěru ze stavebního spoření.

K finančním, majetkovým a výdělkovým poměrům obžalovaného Martina ZXXXXX soud zjistil, že obžalovaný nebyl k 30.9.2013 vlastníkem žádné nemovitosti; proti jeho osobě není, ani nikdy nebylo, vedeno insolvenční řízení. Jak je prokázáno zprávou úřadu práce, obžalovaný v inkriminované době nepracoval, neboť byl od 4.10.2011 nejméně do 4.4.2014 veden jako uchazeč o zaměstnání. Zprávami jednotlivých bankovních institucí je doloženo, že obžalovaný měl v rozhodné době pouze shora popsany účet u UniCreditBank.

Jak bylo v trestním řízení zjištěno, systém poskytování úvěrů prostřednictvím stavebního spoření, zejména produkt „Snadno a rychle“, sám o sobě poskytuje prostor pro jeho využití, ne-li přímo zneužití jako v projednávaném případě, pácháním protiprávního jednání, které má dokonce znaky trestné činnosti.

Uvedené je evidentní z výpovědí obžalované Marcely VXXXXX, obžalovaného Martina JXXXXX, ze svědectví svědků Tomáše HXXXXX a Pavla JXXXXX, kteří bez jakýchkoliv pochybností potvrdili, že za účelem získání úvěru bylo možné z jejich strany vystavit, jak se ukázalo, zcela fiktivní, zcela účelové, nikoli však ve smyslu požadované úvěrové smlouvy, faktury (v případě obou jmenovaných svědků), případně i příjmové pokladní doklady (v případě svědka HXXXXX) o provedených pracích ve prospěch úvěrového žadatele. Skutečnost, že se může jednat o faktury o nepravdivém – falešném předmětu – obsahu jejich vystavení – vyplnění, potvrzuje též samotná ČMSS ve svém vyjádření – sdělení ze dne 27.5.2015 a nepřímo svědkyně Jitka DXXXXX, pracovnice ČMSS, která připustila, že ne vždy se předkládané faktury důkladně prověřovaly, když jejich kontroly se dělaly namátkově a tyto spočívaly toliko v tom, že se zkoumalo, zda faktura má předepsané náležitosti.

Uvedené plyne též z nastavení pre-scoringu. U produktu „Snadno a rychle“, o který v tomto případě šlo, byl výsledek ratingu posouzen pouze na základě registrů bankovních systémů BRKY a SOLUS, které samozřejmě nemusí obsahovat všechny závazky klienta a informací (stav klienta, počet dětí či jak dlouho klient pracuje), které má instituce poskytující úvěr pouze od klienta, navíc ničím nepodložené, neověřené. A z nastavení pravidel produktu „Snadno a rychle“, kdy se po klientovi nevyžadovalo prokázání příjmu ani zaměstnavatele, ale postačovalo pouhé prohlášení klienta, že někde pracuje a jaký má příjem, de facto i vymyšlené informace, které si instituce poskytující úvěr neměla povinnost ověřovat, a ani si je neověřovala. A nakonec též z faktu, že v případě zamítnutí úvěru instituce poskytující úvěr považuje „celý“ případ za vyřízený a případné možné nepravdivé informace a dokládané falešné doklady už nikterak neřeší, jak se to stalo v projednávané věci. Třebaže ČMSS byla informována o nepravdivých skutečnostech rozhodných pro uzavření úvěrové smlouvy ve vazbě na zcela účelově, v podstatě „ad hoc“, uzavřené stavební spoření, týkající se bonity jejího potencionálního klienta a jeho schopnosti řádně a včas splácet sjednané finanční závazky, a byly ji předkládány falešné pro účel úvěrové smlouvy vytvořené doklady, neoznámila tyto skutečnosti orgánům činným v trestním řízení, aby tyto při zachování povinné míry opatrnosti a obezřetnosti ČMSS ve smluvních vztazích prověřily a vyvodily z nich příslušné, i trestní, závěry. Orgány činné v trestním řízení informoval až obžalovaný Martin ZXXXXX, ať už z vlastního podnětu, který popsal při policejním šetření jeho „loupežného přepadení“ ze srpna 2013, anebo z podnětu jeho matky – svědkyně Ludmily ZXXXXX, která v obžalovaném viděla „bílého koně“. Nicméně se tak stalo až dne 27.8.2013. Bez iniciace trestního řízení obžalovaným Martinem ZXXXXX by k odhalení projednávaného jednání, právně vyhodnoceného jako trestná činnost více společně jednajících pachatelů, vůbec nedošlo.

Pokud se ČMSS zachovala pasivně, ne-li přímo laxe, pramenilo to z jejích tehdejších pravidel - způsobu vyřizování žádostí o poskytnutí úvěru/meziúvěru vč. jejich případného ověřování. V projednávané věci ČMSS neověřovala stav nemovitosti, a to už vůbec ne z pohledu vlastnického práva k této a platnosti jejího případného nájmu. Ani obchodní zástupce nebyl povinen ověřovat stav úvěrované nemovitosti, ani pravost předložených faktur, ani stav provedených prací. Rozhodující byl – na začátku schvalovacího procesu – výsledek pre-scoringu, vzešlý z registrů bankovních systémů BRKY a SOLUS, a – posléze – na první pohled nevýznamný dotaz městského úřadu na stav vkladového účtu potencionálního úvěrového klienta a výzva tohoto k součinnosti. Náhle byl klient ČMSS vyhodnocen jako „rizikový“, k čemuž se přidružil také závěr, že vlastnický neověřený nájemní smlouva, dopadající toliko na část nemovitostí původního vlastníka (svědka ŠXXXXX), byla uzavřena na dobu určitou a splatnost úvěru by přesáhla vyjednanou dobu nájmu. V tomto směru se ČMSS nezachovala obezřetně a opatrně v rámci jejích uvážení a promyšlených právních vztahů, což by mohlo znamenat, že v dané věci by nebylo možno vyvodit z okolností spáchání a způsobu provedení projednávaného jednání trestním zákoníkem vyžadovanou společenskou škodlivost. To vše za situace, kdy ani obžalovaná Marcela VXXXXX jako obchodní zástupkyně nebyla povinna ověřovat předložené doklady k žádosti o poskytnutí meziúvěru/úvěru a poskytnuté informace o výdělkových poměrech potencionálního klienta ČMSS, což nezávisle na sobě potvrdili jak ČMSS ve svém vyjádření ze dne 27.5.2015, tak svědkyně DXXXXX, pracovnice ČMSS, která dokonce zpracovala pro klienta projednávaného úvěrového případu – Martina ZXXXXX odmítnutí žádosti o poskytnutí meziúvěru/úvěru ze dne 9.7.2013.

Avšak obžalovanými Martinem ZXXXXX, Marcelou VXXXXX a Martinem JXXXXX zcela promyšlený a, jak poukázal státní zástupce ve své závěrečné řeči, sofistikovaný způsob provedení projednávaného jednání, jejich ve všech směrech aktivní zapojení a angažování se do jeho spáchání, a to různorodým způsobem – od opatření nezbytných faktur „odvedených prací“ na „rekonstruované“ nemovitosti přes poskytnutí „vzoru“ nájemní smlouvy až po poskytnutí finančních prostředků na zaplacení úhrady ČMSS za uzavření smlouvy o stavebním spoření ve výši 1% z cílové částky a poplatku za vedení vkladového účtu k zamýšlenému stavebnímu spoření. To vše s cílem získat profit jednak z pokud možno poskytnutých úvěrových prostředků v případě obžalovaného Martina ZXXXXX. Jednak z provize poskytnuté ČMSS jejímu obchodnímu zástupci - obžalované Marcely VXXXXX za případně sjednanou úvěrovou smlouvu, ne-li už jen sjednanou smlouvu o stavebním spoření v případě jmenované obžalované. Jednak z vlastního finančního prospěchu, který by poptával po svědkovi HXXXXX obžalovaný Martin JXXXXX jakožto jeho věřitel z titulu statisícového finančního závazku jmenovaného svědka vůči jmenovanému obžalovanému, pokud by ČMSS poskytla úvěrové prostředky, kvůli kterým svědek HXXXXX vystavil faktury a příjmové pokladní doklady o jím provedených pracích a ze kterých by bylo svědkovi „konečně“ i přes existující doklady o jejich „propłacení“ zapláceno, z čehož by těžil z titulu částečného uspokojení své pohledávky vůči svědkovi HXXXXX obžalovaný Martin JXXXXX. Přičemž toto vše jednoznačně demonstruje trestněprávní charakter projednávaného jednání, v rámci něhož obžalovaný Martin ZXXXXX vystupoval jako žadatel o meziúvěr ze stavebního spoření, který byl, a je, bez peněz, dokonce neměl finanční prostředky ani na zaplacení nezbytných smluvních poplatků v celkové výši 8.730,-Kč, aby mohla být s ČMSS zdárně uzavřena pro získání (mezi)úvěrovaných prostředků nutná smlouva o stavebním spoření, který byl, a je, bez zaměstnání, bez domova.

Jak na sebe všichni tři obžalovaní narazili, bylo zjištěno z výpovědi obžalovaného Martina JXXXXX, který uvedl, že obžalovaný Martin ZXXXXX jej sám telefonicky zkontaktoval s tím, že jeho telefonní číslo bylo běžně dostupné, neboť se zabýval „takovým malíčkým půjčováním peněz“, a z výpovědi obžalované Marcely VXXXXX, která uvedla, že ji obžalovaný Martin ZXXXXX, v doprovodu obžalovaného Martina JXXXXX, navštívil z titulu jejího obchodního zastoupení ČMSS v její kanceláři za účelem získání finančních prostředků od ČMSS. Obžalovaní Martin JXXXXX a Marcela VXXXXX shodně uvedli, že se znali, přitom obžalovaný Martin JXXXXX věděl, že obžalovaná Marcela VXXXXX „poskytuje klientům úvěrové smlouvy“, pročez „logicky“ obžalovaného Martina ZXXXXX poptávajícího finanční prostředky, kterému sám nepůjčil, zavedl k obžalované Marcelce VXXXXX.

Obžalovaný Martin ZXXXXX svou účast na projednávaném jednání popřel. Nebyl si vědom, že se něčeho takového dopustil. Obhajoval se tím, že byly zneužity jeho osobní údaje, včetně občanského průkazu, který mu byl dokonce zcizen, o čemž informoval i policii.

I přes popěrnou obranu obžalovaného Martina ZXXXXX tohoto z jeho účasti na úkonech směřujících k získání meziúvěru/úvěru v plné výši ze stavebního spoření od ČMSS usvědčují obžalovaná Marcela VXXXXX a obžalovaný Martin JXXXXX. Je pravdou, že obžalovaný Martin ZXXXXX vypadal v inkriminované době jinak než v současné době, jak je evidentní nejen z výpovědi obžalovaného Martina JXXXXX a obžalované Marcely VXXXXX, kteří podle svých výpovědí s obžalovaným Martinem

ZXXXXX v rozhodné době jednali a kteří tohoto ztotožnili v jednací síni, ale i ze svědectví svědkyně Světlany ZXXXXX, bývalé manželky obžalovaného Martina ZXXXXX, která jeho vzhled v době rozhodné, tak jako v současnosti, znala, stejně jako z fotografií obžalovaného na jeho občanských průkazech č. XXXXX z roku 2012 a č. XXXXX z roku 2013 a v cestovním pasu z roku 2003. Obžalovaný Martin JXXXXX i obžalovaná Marcela VXXXXX osobu jménem Martin ZXXXXX, která se v rozhodné době prokázala obžalované Marcelle VXXXXX občanským průkazem na jméno Martin ZXXXXX s vizáží obžalovaného Martina ZXXXXX, a se kterou se v roce 2013 oba obžalovaní setkali a oba svým dílem jednali, shodně popsali a ztotožnili s obžalovaným Martinem ZXXXXX, jenž byl stejně jako oni hlavnímu líčení současně přítomen. Přitom předmětný občanský průkaz, jímž se obžalovaný Martin ZXXXXX prokazoval, byl jako doklad totožnosti zanesen do inkriminovaných žádostí o poskytnutí meziúvěru ze dnů 8.4.2013 a 29.5.2013.

Obhajoba obžalovaného Martina ZXXXXX o zneužití jeho občanského průkazu, který mu měl být odcizen při jeho „loupežném přepadení“ dne 3.8.2013, neobstojí. A to s ohledem na skutečnost, že k projednávanému jednání prokazatelně dle listinných důkazů s jednoznačně vypovídajícím obsahem, předložených nejen ČMSS, ale i samotným obžalovaným Martinem ZXXXXX, když podával stran této záležitosti trestní oznámení na policii (dne 27.8.2013), došlo ve vztahu k doličnému občanskému průkazu č. 200118272, s nímž obžalovaný Martin ZXXXXX v době rozhodné jednoznačně disponoval a dle výpovědi spoluobžalovaných Marcely VXXXXX a Martina JXXXXX se tímto též prokazoval, o čemž svědčí návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření ze dne 8.4.2013 nebo kopie občanského průkazu č. XXXXX, kterou si pořídila společnost UniCreditBank dne 17.6.2013 pro potřeby založení bankovního účtu na jeho nositele – obžalovaného Martina ZXXXXX, z něhož byly následně uhrazeny poplatky za uzavření předmětné smlouvy o stavebním spoření a za vedené vkladového účtu k tomuto, to vše ve vazbě na fakt, že k zcizení občanského průkazu obžalovaného Martina ZXXXXX mělo dojít až v srpnu 2013, tj. několik měsíců po činu.

Přitom jedině obžalovaný Martin ZXXXXX věděl, kolikaleté jsou jeho děti v době sepsání žádosti o poskytnutí meziúvěru ze dne 29.5.2013 a písemnosti k osobním a výdělkovým poměrům (potvrzení o příjmu) žadatele – Martina ZXXXXX ze dne 29.5.2013, aniž touto informací disponovali spoluobžalovaní Marcela VXXXXX a Martin JXXXXX, aniž tato informace byla zřejmá z některého dokladu k projednávanému úvěrovému případu vč. dokladů totožnosti obžalovaného, v nichž tato informace nebyla zaznamenána. Pomineme-li počet vyživovaných osob žadatele – Martina ZXXXXX (nejprve nula osob v žádosti o poskytnutí meziúvěru ze dne 8.4.2013 a posléze dvě osoby v žádosti o poskytnutí meziúvěru ze dne 29.5.2013), o čemž žadatel – Martin ZXXXXX obchodního zástupce ČMSS – obžalovanou Marcelu VXXXXX informoval, jedinou osobou, která věk vyživovaných osob žadatele – Martina ZXXXXX znala, byl výlučně jejich otec – obžalovaný Martin ZXXXXX, jenž v tomto směru správně – pravdivě – instruoval sepsání žádosti o poskytnutí meziúvěru ze dne 29.5.2013 ve smyslu, že má dvě děti – ve věku 11 a 15 let, což v rozhodném čase odpovídalo věku jeho dcer Moniky a Daniely ZXXXXX, jak je doloženo listinnými důkazy ke skutku 2. (viz odůvodnění rozsudku níže).

Obhajoba obžalovaného Martina ZXXXXX byla nepochybně vyvrácena také dalšími důkazy, jako jsou listinné materiály oddělení obecné kriminality policie v Uherském Hradišti sp.zn. KRPZ-90740-14/TC-2013-151171. Podle těchto obžalovaný Martin

ZXXXXX sice dne 27.8.2013 nahlásil odcizení svého občanského průkazu č. 200118272, k němuž mělo dojít dne 3.8.2013. Avšak následně při policejním prověřování podezření ze spáchání obžalovaným oznámeného – nahlášeného trestného činu jím původně tvrzené skutečnosti sám spontánně vyvrátil s tím, že si to vše „vymyslel ze strachu, že bude muset platit faktury, které přišly na jeho jméno k jeho matce, na kterých je uvedeno, že má splácet peníze za již provedené opravy pronajatého domu ve Zlíně“ a že se chtěl splácení faktur „vyhnout“ podáním trestního oznámení. Uvedené vysvětlení obžalovaného Martina ZXXXXX zcela odpovídá svědectví jeho matky – svědkyně Ludmily ZXXXXX, která dokumenty, došlé obžalovanému Martinu ZXXXXX na adresu Uherské Hradiště, Příčná 3, tomuto předala, přičemž ze sdělení ČMSS ze dne 27.5.2015 a ze smlouvy o stavebním spoření č. 6563156-4-01 a žádostí o poskytnutí meziúvěru ze dnů 8.4.2013 a 29.5.2013 je doloženo, že tato adresa byla žadatelem o poskytnutí meziúvěru - Martinem ZXXXXX udána jako adresa trvalého bydliště, na které si ovšem obžalovaný podle sdělení ČMSS žádnou korespondenci nepřebíral.

Stejně tak nelze přehlédnout, že obžalovaný Martin ZXXXXX až několik měsíců po činu nejenže oznámil policii zcizení svého občanského průkazu č. 200118272, ale i požádal městský úřad o vystavení nového občanského průkazu - dne 1.11.2013.

Ač i v inkriminované době obžalovaný Martin ZXXXXX měl problémy s nadužíváním alkoholu, o němž vypovídala svědkyně Světlana ZXXXXX a jak současně dokládají zprávy psychiatra obžalovaného MUDr. Josefa Kašpárka a sdělení Psychiatrické nemocnice v Kroměříži, které jsou blíže rozvedeny v odůvodnění rozsudku níže ke skutku 2., další tři roky podle svědkyně Světlany ZXXXXX pravidelného užívání – nadužívání alkoholu od poslední a tehdy jediné komplexní protialkoholní léčby v roce 2009 se na vizáži obžalovaného mohly projevit, nicméně ne tolik, aby jej obžalování Marcela VXXXXX a Martin JXXXXX, kteří s ním podle svých výpovědí v době rozhodné osobně jednali, nemohli u hlavního líčení ztotožnit. Přitom nelze přehlédnout, že vzhled obžalovaného Martina ZXXXXX se zcela proměnil ve smyslu jeho zchátrání a zestárnutí, a to nejen v rovině pokročilého lidského věku, ale i v rovině vlivu alkoholu na fyziognomii a výraz tváře člověka, je-li tento dlouhodobě, už několik let, nadužíván, ve vztahu k době projednávání věci před soudem, na což nepřímo upozornili oba obžalovaní Marcela VXXXXX a Martin JXXXXX a svědkyně Světlana ZXXXXX a což si uvědomil i samotný soud po shlednutí podobenek obžalovaného z let 2003 (doličný cestovní pas) a 2012 a listopad 2013 (doličné občanské průkazy), stejně jako při konkrétní zkušenosti s opilostí obžalovaného, kterému ani jeho poměrně složitá životní situace a vedení trestního stíhání nezabránilo dostavit se na soud dne 11.3.2015 pod poměrně vysokým vlivem alkoholu, naměřeného v hodnotě 3,5 promile v dechu obžalovaného.

Pokud obžalovaný Martin ZXXXXX už „osm let pije“, jak vypověděla svědkyně Světlana ZXXXXX, a jak je doloženo shora zmíněnými zprávami Psychiatrické nemocnice v Kroměříži a MUDr. Josefa Kašpárka, soud neshledal důvod pochybovat o jeho možné nepřičetnosti v době činu pro jeho možnou opilost. Sám obžalovaný inicioval odhalení projednávaného jednání, byť pod tíhou vlastní zodpovědnosti za jeho spáchání, ze které se chtěl vyvinut nejprve vymyšleným loupežným přepadením sebe samého, při němž mu měl být zcizen i doličný občanský průkaz č. 200118272, a posléze účelovou obhajobou, že nic nespáchal, o ničem neví, obžalované Marcelu VXXXXX a Martina JXXXXX nezná, a tyto nikdy neviděl, a že tehdy „často a větší míře požíval alkohol“. Avšak aktivní a nezastupitelná role chápajícího a ničím neovlivněného, pomíneme-li jeho finanční situaci,

pro kterou si zřídil stavební spoření a žádal o meziúvěr z tohoto, obžalovaného Martina ZXXXXX v projednávané věci je prokázána výpověď obžalované Marcely VXXXXX, která uvedla, že obžalovaný se jí při jejich osobním jednání nejevil pod vlivem alkoholu, což potvrdil i obžalovaný Martin JXXXXX. V tomto směru nelze opomenout zprávu MUDr. Josefa Kašpárka ze dne 12.5.2015, psychiatra obžalovaného Martina ZXXXXX, podle kterého obžalovanému ve střízlivém stavu jeho průměrné intelektové schopnosti umožňovaly páchat i složitější trestnou činnost včetně majetkové.

Skutečnost, že se obžalovaný Martin ZXXXXX dne 8.4.2013 a dne 29.5.2013 s obžalovanou Marcelou VXXXXX sešel, a důvod, kvůli kterému se díky příspěví obžalovaného Martina JXXXXX sešli (získat finanční prostředky od ČMSS), jsou nepochybně prokázány dokumenty, které obžalovaná Marcela VXXXXX s obžalovaným Martinem ZXXXXX za účelem získání meziúvěru ke stavebnímu spoření, k tomuto uzavřenému, podle osobních informací obžalovaného Martina ZXXXXX včetně těch, které musel znát jedině obžalovaný (věk jeho dvou dcer), když tyto informace nevěděli ani jeden ze spoluobžalovaných a z jiného dokumentu nevyplývaly, včetně jeho občanského průkazu (doličného s číslem 200118272) sepsala, podepsala a zaslala ČMSS, přičemž tyto podepsal též obžalovaný Martin ZXXXXX.

Třebaže spisový materiál obsahoval, ať na věcně relevantních dokumentech (listinných důkazech), anebo na procesních písemnostech opatřených v průběhu řízení, vč. materiálů zhotovených u hlavního líčení, či na dokladech totožnosti obžalovaného Martina ZXXXXX, poměrně velké množství rozličných – různorodých podpisů obžalovaného Martina ZXXXXX, soud neshledal důvod k případnému ověření pravosti jeho podpisů na dokumentech ČMSS, věcně významných, a to ani v podobě písmoznaleckého posudku, řídící se obhajobou obžalovaného, že se spoluobžalovanými Marcelou VXXXXX a Martinem JXXXXX nikdy nejednal, tyto nezná, žádné listiny ČMSS nepodepsal, tyto nikdy, než je obdržel od své matky (svědkyně Ludmily ZXXXXX), neviděl.

Soud je přesvědčen, že i laickým „okem“ bez patřičné grafologické odbornosti je zřejmé, že jednotlivé podpisy žadatele Martina ZXXXXX, v němž soud ztotožnil obžalovaného Martina ZXXXXX, na věcně rozhodných dokumentech ČMSS, jako návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření, žádost o poskytnutí meziúvěru, souhlas se zpracováním osobních údajů, potvrzení o příjmu /písemnost k osobním a výdělkovým poměrům žadatele/, prohlášení o financování stavebních prací či kalkulace nákladů udržovacích prací, jsou pravými podpisy obžalovaného Martina ZXXXXX. Podpisy na těchto dokumentech se shodují s pravými podpisy, kterými obžalovaný Martin ZXXXXX jednoznačně, navíc před nezávislými objektivními úředníky, podepsal shora mnohokrát vyčtené doklady totožnosti – oba občanské průkazy, jak průkaz z roku 2012, tak průkaz z roku 2013, a dále cestovní pas z roku 2003. Stejně jako s podpisy, které obžalovaný Martin ZXXXXX učinil během trestního řízení, ať už před policejním orgánem, anebo před soudem u hlavního líčení. Stejně jako s podpisem, který obžalovaný Martin ZXXXXX udal na jednorázovém příkazu k platbě doloženém společností UniCreditBank.

Pokud podpisy obžalovaného Martina ZXXXXX na jednotlivých dokumentech ČMSS nebyly zcela totožné, je soud názoru, že se tak stalo pod vlivem tehdejších životních poměrů obžalovaného v souvislosti s jeho více než pozitivním vztahem k alkoholu, což soud demonstruje na vlastní zkušenosti s obžalovaným, co do chování evidentně ovlivněným alkoholem, ze dne 11.3.2015, kdy se dostavil k soudu s tehdy naměřeným

alkoholem v dechu o hodnotě 3,5 promile a v tomto stavu podepsal v přítomnosti svého obhájce soudem zhotovený protokol.

Motiv obžalovaného Martina ZXXXXX spatřuje soud v tom, že chtěl tímto způsobem získat finanční prostředky k tomu, aby si mohl zajistit své základní životní potřeby včetně pro sebe tehdy neúspěšně léčeného alkoholika nezbytného alkoholu. V inkriminované době obžalovaný Martin ZXXXXX neměl žádný příjem, nikde nepracoval, úřadem práce byl evidován jako uchazeč o zaměstnání, navíc neměl kde bydlet, jak uvedla svědkyně Ludmila ZXXXXX, „žil život bezdomovce“, když dům, v němž dříve bydlel s bývalou manželkou a dcerami (dům na ulici Příčná 3, Uherské Hradiště, kterážto adresa byla rovněž shora rozebrána v rámci skutkového posouzení projednávané věci) byl prodán, a u své matky bydlet nemohl.

Také obžalovaná Marcela VXXXXX a obžalovaný Martin JXXXXX byli motivováni k spáchání projednávaného jednání ze stejného – zcela zjištěného – úmyslu, aby i oni – nejen žadatel o meziúvěr ze stavebního spoření (obžalovaný Martin ZXXXXX) získali finanční prostředky. Obžalovaná Marcela VXXXXX minimálně v rámci své provize vyjednáváním dalšího úvěrového produktu ve prospěch ČMSS, kterou jako obchodní zástupce v projednávané věci zastupovala. Obžalovaný Martin JXXXXX přinejmenším z titulu své několikasettisícové, tehdy stále neuspokojené, pohledávky vůči svědkovi HXXXXX, kterého do věci nepřímo v podstatě pouze jako výstavce nutných faktur stavebních prací angažoval, aby v případě poskytnutí záuvažovaných finančních prostředků byla část použita právě na pokrytí – úhradu faktur cíleně vystavených pro projednávanou věc svědkem HXXXXX, z čehož by těžil i svědek HXXXXX, který by získané finanční prostředky použil právě na částečné umoření svého dluhu vůči obžalovanému Martinu JXXXXX.

Obžalovaní Marcela VXXXXX a Martin JXXXXX popřeli svou účast na projednávaném jednání. Pokud se něčeho dopustili, tak jedině ve snaze pomoci obžalovanému Martinu ZXXXXX zajistit řemeslníky, kteří by mu pomohli s opravou domu, o jehož rekonstrukci v souvislosti s vyřizováním žádosti o získání meziúvěru ze stavebního spoření šlo, aby si tímto způsobem vyřešil svou bytovou situaci. Současně obžalovanému Martinu ZXXXXX zajistili součinnost při vyřizování předmětné žádosti, ať v podobě přímého obchodního zastoupení ČMSS obžalovanou Marcelou VXXXXX anebo v podobě poskytnutí „vzorové“ nájemní smlouvy k doličnému domu a finančních prostředků k zaplacení úhrady za uzavření smlouvy o stavebním spoření vč. úhrady za vedení vkladového účtu k tomuto obžalovaným Martinem JXXXXX.

Aktivní a z pohledu úspěšného dosažení cíle (získání úvěrových prostředků od ČMSS) zásadní podíl obžalované Marcely VXXXXX a obžalovaného Martina JXXXXX na zažalovaném jednání obžalovaného Martina ZXXXXX, ať už se jednalo o vědomost o nepravdivých údajích o výdělkových poměrech a zaměstnání obžalovaného Martina ZXXXXX, o poskytnutí finančních prostředků obžalovaným Martinem JXXXXX v souvislosti s uzavřenou smlouvou o stavebním spoření, o obstarání faktur na zcela fiktivní, neuskutečněné, práce na rekonstrukci rozhodného domu v Březnici obžalovanými Marcelou VXXXXX a Martinem JXXXXX, či o opatření „vzoru“ nájemní smlouvy obžalovaným Martinem JXXXXX pro potřeby obžalovaného Martina ZXXXXX, je nepochybně prokázán vlastními výpověďmi obžalovaných Marcely VXXXXX a Martina JXXXXX a svědectvími svědků JXXXXX a HXXXXX, kteří nezávisle na sobě, na

obžalovaných Marcela VXXXXX a Martinu JXXXXX, shodně potvrdili, že fiktivní faktury na stavební práce na rekonstrukci domu v Březnici vystavili na žádost obžalované Marcely VXXXXX (svědek JXXXXX) a obžalovaného Martina JXXXXX (svědek HXXXXX), a to na základě údajů, které jim jmenovaní obžalovaní poskytli. Popsaná angažovanost a z pohledu soudu podstatná role obžalovaných Marcely VXXXXX a Martina ZXXXXX při spáchání projednávaného jednání ve prospěch nejen obžalovaného Martina ZXXXXX jakožto žadatele o poskytnutí meziúvěru ze stavebního spoření, uzavřeného za aktivního přispění obžalované Marcely VXXXXX a dokonce obžalovaného Martina JXXXXX, jelikož úhrady shora vyjmenovaných poplatků vázaných ke smlouvě o stavebním spoření byly podmínkou jejího platného a účinného uzavření, ale i ve prospěch samotných obžalovaných Marcely VXXXXX a Martina JXXXXX ve smyslu naplnění jejich vlastního cíle – motivu, kvůli kterému – pro který se projednávaného jednání dopustili, jak soud shora tento ve vazbě na oba obžalované vylíčil, byla významná – rozhodující pro spáchání projednávaného jednání – pro naplnění cíle, který všichni tři obžalovaní ve vazbě na jejich vlastní cíle – motiv jeho spáchání sledovali.

Přitom nelze odhlédnout od vědomosti obžalovaných Marcely VXXXXX a Martina JXXXXX o skutečné výdělkové a životní situaci obžalovaného Martina ZXXXXX v době rozhodné. Obžalovaný Martin JXXXXX poskytl obžalovanému Martinu ZXXXXX finanční prostředky na úhrady poplatků za uzavření smlouvy o stavebním spoření a vedení jejího vkladového účtu. Tyto mu poskytl i přesto, že nebyly v zanedbatelné výši, i přesto, že mohl jasně předpokládat jejich pochybnou návratnost, když obžalovaný Martin ZXXXXX se na něj obrátil právě kvůli nedostatku peněz, kvůli čemuž se oni dva zase obrátili na obžalovanou Marcelu VXXXXX. Už samotný fakt, že obžalovaný Martin JXXXXX poskytl 9.000,-Kč ze svých prostředků pro potřeby uzavření smlouvy o stavebním spoření, aby následně mohlo být žádáno o poskytnutí meziúvěru z tohoto, o který jediné šlo, při deklaraci nejprve 20.000,-Kč, a posléze za přispění obžalované Marcely VXXXXX, jak vypověděla, 21.500,-Kč příjmu obžalovaného Martina ZXXXXX, který i přes tento k 29.5.2013 prohlášený příjem, jakožto jeho průměrný měsíční příjem za posledních dvanáct měsíců, poměrně vysoké hodnoty, si musí „půjčit“, jak vypověděl obžalovaný Martin JXXXXX, finanční prostředky na zřízení a vedení vkladového účtu k stavebnímu spoření, jelikož tyto nemá, vypovídá, že obžalovaní Marcela VXXXXX a Martin JXXXXX mohli, a podle okolností měli, vědět o finanční nedostatečnosti obžalovaného Martina ZXXXXX.

Z tohoto důvodu nelze jednání obžalované Marcely VXXXXX a obžalovaného Martina JXXXXX klasifikovat jako pouhou dobře míněnou pomoc, klientovi ČMSS – žadateli o meziúvěr ze stavebního spoření – obžalovanému Martinu ZXXXXX, jak sami uvedli, ale o ryze promyšlené úmyslné, cílené jednání evidentně směřující za užití nekalých prostředků a nepravdivých informací k získání finančních prostředků od ČMSS, zastoupené obžalovanou Marcelou VXXXXX, z případně poskytnutého meziúvěru z uzavřeného stavebního spoření. Proto se soud nemohl přiklonit k úvaze o podobě jednání obžalovaných Marcely VXXXXX a Martina JXXXXX jako o formě účasti – účastenství – pomoci na jednání obžalovaného Martina ZXXXXX, nýbrž o aktivním, přímo participovaném, jednání obžalovaných na jednání obžalovaného Martina ZXXXXX za přispění dalších zúčastněných na tomto jednání – svědků HXXXXX a JXXXXX, kteří prostřednictvím svých faktur a příjmových pokladních dokladů pomohli obžalovaným projednávané jednání spáchat. Přitom proveditelnost projednávaného jednání ve smyslu jeho nekalých a falešných praktik ze strany obžalované Marcely VXXXXX je doložena též

nelichotivým hodnocením obžalované jako obchodní zástupkyně ČMSS a důvody ukončení spolupráce ČMSS s ní (nekorektní poradenství a možné podvodné jednání v úvěrové produkce obžalované), kterých se dopouštěla i po činu a kvůli kterým bylo její zastoupení ČMSS ke dni 30.4.2015 ukončeno.

Nejprve na základě údajů v žádosti o poskytnutí meziúvěru, který zpracovala obžalovaná Marcela VXXXXX, byl obžalovaný Martin ZXXXXX vyhodnocen jako klient, kterému mohou být finanční prostředky ve shodě s jeho žádostí poskytnuty. A teprve až při druhém, de facto náhodném, pre-scoringu z podnětu jiné instituce, zájímající se o obžalovaného Martina ZXXXXX, ČMSS zjistila nesrovnalosti, obžalovaného vyhodnotila jako rizikového a požadovaný meziúvěr neposkytla.

Jakmile ovšem obžalovaná Marcela VXXXXX zjistila, že obžalovaný Martin ZXXXXX má „předschválené“ získání finančních prostředků z meziúvěru ze stavebního spoření, nejenže obžalovanému Martinu ZXXXXX poskytla kontakt na, pro ni osvědčeného řemeslníka, svědka JXXXXX a svědka JXXXXX informovala o možném „kšeftu“ – práci pro obžalovaného Martina ZXXXXX, ale i sama se angažovala až do té míry, že vystavení fiktivní – nepravdivé faktury sama u svědka JXXXXX iniciovala a zařídila, a to i ve smyslu poskytnutí potřebných údajů pro její vyplnění. To vše podstoupila ve prospěch pro ni zcela cizího člověka, kterého v době rozhodné viděla poprvé. Přitom využila, ne-li přímo zneužila, nezkušeného, začínajícího podnikatele – svědka JXXXXX, který s fakturou vystavenou pro obžalovanou ve prospěch obžalovaného Martina ZXXXXX měl, jak sama dodala, problémy, neboť ji po odmítnutí žádosti o poskytnutí rozhodného meziúvěru nemohl zrušit a musel z této odvézt daň, přestože na ni nedostal ničeho zaplacení.

Soud si je vědom, že obžalovaná Marcela VXXXXX, jako obchodní zástupce ČMSS, stejně jako samotná ČMSS, nebyla povinna, ověřit informace, které obžalovaný Martin ZXXXXX stran svého „zaměstnání“ a „výdělku“ ČMSS sdělil. Na druhou stranu vzhledem k pracovním zkušenostem obžalované Marcely VXXXXX má soud za to, že obžalovaná při výkonu této úvěrové produkce ve prospěch jejího žadatele – obžalovaného Martina ZXXXXX měla zpozornět, neboť obžalovaný Martin ZXXXXX žádal nejen o poskytnutí úvěrových prostředků, ale i o pomoc při opatření tzv. účelových faktur, a současně neměl finanční prostředky /skoro 10.000,-Kč/ na zaplacení vstupního poplatku a poplatku za vedení vkladového účtu ke stavebnímu spoření, přestože deklaroval svůj příjem – dokonce ze zaměstnání – dokonce za posledních dvanáct měsíců – ve výši 20.000,-Kč, případně po zásahu obžalované Marcely VXXXXX, jak sama doznala, ve výši 21.500,-Kč.

Jak dokazuje výpověď obžalovaného Martina JXXXXX a svědectví svědka HXXXXX ve spojení se spisovým materiálem Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 3 EXE 584/2013, také obžalovaný Martin JXXXXX se zcela zjevně neangažoval při zajištění faktur od svědka HXXXXX pro obžalovaného Martina ZXXXXX, aby pomohl obžalovanému Martinu ZXXXXX v nouzi. Obžalovaný chtěl získat především majetkový prospěch pro sebe, a to získáním finančních prostředků půjčených dříve svědkovi HXXXXX prostřednictvím úvěrových prostředků obžalovaného Martina ZXXXXX. Motiv obžalovaného Martina JXXXXX dokresluje také jeho vlastní výpověď, když uvedl, že když jej prvně obžalovaný Martin ZXXXXX oslovil s žádostí o půjčku, řekl mu, že jej nezná a že mu nepůjčí. Jakmile ovšem zjistil, že obžalovaný Martin ZXXXXX má

„předschválené“ získání úvěrových prostředků, bez jakýchkoliv problémů, dokonce bez jakéhokoliv dokladu, obžalovanému půjčil 9.000,-Kč, přičemž očekával navrácení 10.000,-Kč. I z tohoto přístupu obžalovaného Martina JXXXXX je evidentní, že obžalovanému Martinu ZXXXXX poskytl 9.000,-Kč nikoli ze své dobré vůle, nýbrž za účelem vlastního majetkového prospěchu. Dobrý úmysl obžalovaného Martina JXXXXX při poskytnutí „vzoru“ nájemní smlouvy obžalovanému Martinu ZXXXXX, jak obžalovaný vypověděl, v soudu vzbuzuje rovněž pochybnosti, když obžalovaný Martin JXXXXX, jak výslovně vypověděl, předpokládal, že obžalovaný Martin ZXXXXX nájemní smlouvu měl, neboť mu měl říci, že bydlí v nějakém nájmu, tudíž nebylo třeba mu žádnou „vzorovou“ nájemní smlouvu poskytovat, poněvadž tuto přece dle výpovědi obžalovaného Martina JXXXXX měl obžalovaný Martin ZXXXXX mít.

Jak do celé záležitosti zapadá svědek Marek ŠXXXXX, prokázáno nebylo. Co se týče podpisu „ŠXXXXX“ na rozhodné nájemní smlouvě ze dne 1.1.2013 či na „jeho“ nedatovaném prohlášení jakožto vlastníka inkriminované nemovitosti, ten je, ve vztahu k pravé kupní smlouvě ze dne 24.5.2013, o které svědek ŠXXXXX před soudem potvrdil, že ji vlastnoručně podepsal při prodeji kupní smlouvou dotčených nemovitostí Bc. Tereze CXXXXX, což bylo rovněž vidimováno a legalizováno, evidentně falešný. Z uvedeného důvodu, navíc za situace, kdy nebyla prokázána žádná spojitost svědka ŠXXXXX s ani jedním z obžalovaných, soud neshledal důvod pochybovat o věrohodnosti svědka ŠXXXXX, popírajícího svou, v podstatě jakoukoliv, účast na spáchání projednávaného jednání, o kterém nic nevěděl, stran kterého žádného jeho přímého (obžalované), či nepřímého (svědci HXXXXX a JXXXXX), aktéra neznal. Zda došlo k podpisu nájemní smlouvy a souhlasu vlastníka za svědka ŠXXXXX některým z obžalovaných, jakožto jediných přímo zainteresovaných do spáchání zažalovaného jednání, sice prokázáno nebylo, nicméně pro zhodnocení, zda se zažalované jednání stalo, či nikoli, a kdo jej spáchal, toto žádný význam nemělo.

Skutečnost, že ČMSS škoda nevznikla, je pouze důsledek náhody, kdy díky dotazu Městského úřadu Uherské Hradiště na ČMSS došlo k opětovnému pre-scoringu žadatele – obžalovaného Martina JXXXXX, v němž „rating“ obžalovaného vyšel nepříznivě – s hodnotou „C“, což je rizikový výsledek, pročež byla jeho žádost o poskytnutí meziúvěru ze současně zřízeného stavebního spoření ze strany ČMSS odmítnuta.

Z hlediska právního obžalovaný Martin ZXXXXX, obžalovaná Marcela VXXXXX a obžalovaný Martin JXXXXX jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku po subjektivní a objektivní stránce svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty zločinu úvěrový podvod podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokus podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Společným jednáním, spočívajícím v tom, že obžalovaný Martin ZXXXXX při vyřizování žádosti o poskytnutí meziúvěru ze současně sjednané smlouvy o stavebním spoření uvedl nepravdivé údaje o svém zaměstnání a výdělkových poměrech; obžalovaná Marcela VXXXXX tyto nepravdivé údaje zanesla do dvou po sobě jdoucích žádostí o meziúvěr v plné výši ze stavebního spoření, navíc k žádostem o meziúvěr opatřila a doložila fakturu o provedení fiktivních stavebních prací na úvěrované nemovitosti ze strany firmy svědka JXXXXX a obžalovaný Martin JXXXXX, přítomný sjednávání předmětného meziúvěru, údaje relevantní pro poskytnutí předmětného meziúvěru zamlčel, když předložil fiktivní nájemní smlouvu k úvěrované nemovitosti a navíc opatřil a doložil faktury o provedení fiktivních stavebních prací na úvěrované nemovitosti ze strany firmy svědka HXXXXX, což

bezprostředně směřovalo ke způsobení škody na cizím majetku ve výši žádaného meziúvěru, tj. v hodnotě 840.000,-Kč. Jedině souhrou okolností, vzešlých z neutěšených poměrů obžalovaného Martina ZXXXXXX v době rozhodné, žádná škoda ČMSS vinou obžalovaným Martinem ZXXXXXX a v přímé a zcela aktivní součinnosti s obžalovanými Marcelou VXXXXXX a Martinem JXXXXXX poptávaného meziúvěru, který nebyl jeho žadateli poskytnut, nevznikla, v důsledku čehož nebyl úvěrový podvod dokonán a stal se „toliko“ pokusem pro jeho spáchání. Kvůli dotazu Městského úřadu Uherské Hradiště byl po prvotním úspěšném pře-scoringu proveden další, druhý, v němž byl obžalovaný Martin ZXXXXXX „ratingován“ jako rizikový klient, což přivodilo, že mu jeho žádost o poskytnutí meziúvěru ve výši 840.000,-Kč byla ze strany ČMSS odmítnuta. Ačkoliv žádná škoda nevznikla, v právním slova smyslu byla škoda způsobena a má relevanci škody značné škody, v této věci skoro dvojnásobně přesahující její zákonem danou dolní hranici.

Skutečnost, že fakticky měla být obžalovanému Martinu ZXXXXXX jakožto žadateli o předmětný meziúvěr ze stavebního spoření ve výši 840.000,-Kč vyplacena „pouze“ částka 498.600,-Kč, když na jím poptávaný meziúvěr byly zcela účelově doloženy fiktivní – nepravdivé faktury o fiktivním – lživém provedení zadaných stavebních prací v celkové výši 341.400,-Kč, je irrelevantní, neboť pro právní hodnocení projednávaného jednání, a to i ve smyslu jeho právního hodnocení jako pokusu, je podstatná výše poptávaného – žádaného v tomto případě meziúvěru ze stavebního spoření. Úvěrový podvod je trestným činem tzv. *předčasně dokonáným*, což znamená, že pro dokonání trestného činu se nevyžaduje, aby pachatel finanční prostředky na základě poskytnutého úvěru skutečně vylákal; tedy pro dokonání tohoto trestného činu se nevyžaduje způsobení škody ani obohacení pachatele či někoho jiného. K trestnosti tohoto činu postačí nepravdivé uvedení/zatajení relevantních – rozhodných údajů pro uzavření úvěrové smlouvy – v tomto případě pro meziúvěr ze současně uzavřeného – sjednaného stavebního spoření. Přičemž trestní odpovědnost pachatele/pachatelů za uvedení nepravdivých údajů je dána nejen v případě, že pachatel/pachatelé takové údaje vědomě a cíleně uvede v úvěrové smlouvě samotné, ale i tehdy, jestliže je úmyslně uvede, sdělí, poskytne nebo doloží v některém z tzv. pomocných dokumentů, které byly předloženy v průběhu procesu sjednávání smlouvy [viz též R 36/2009]. Pachatelem trestného činu úvěrového podvodu není „jen“ účastník takové smlouvy (v tomto případě obžalovaný Martin ZXXXXXX), ale též každá další osoba, která údaje relevantní – rozhodné pro uzavření úvěrové smlouvy uvedla nepravdivě/zatajila či dodala pomocné dokumenty, v nichž byly tyto nepravdivé údaje uvedeny (obžalovaní Marcela VXXXXXX a Martin JXXXXXX).

Z okolností spáchání projednávaného jednání a způsobu jeho provedení soud dovodil zavinění obžalovaných ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaní věděli, že svým jednáním porušují zájem společnosti na ochraně cizího majetku a chtěli takové porušení způsobit, o čemž svědčí důmyslný a promyšlený plán, prostředky jeho naplnění a cíl – motiv všech tří obžalovaných (účelově zajištěné falešné faktury, nepravdivá nájemní smlouva, nepravé prohlášení vlastníka pronajaté nemovitosti, záměrné uvedení nepravdivých údajů v žádosti o poskytnutí meziúvěru ze stavebního spoření o zaměstnání a výdělkových poměrech jeho žadatele).

Jednání všech obžalovaných vykazuje dostatečnou míru společenské škodlivosti (zvolený - sofistikovaný - způsob jeho provedení), že soud přistoupil k jejich trestněprávnímu postihu, neboť postih podle jiných právních předpisů nepřicházel do úvahy.

Skutek 2.:

Při **skutkovém posouzení** tohoto jednání se soud řídil obhajobou obžalovaného Martina ZXXXXX (dále jen „obžalovaný“), svědectvím matky nezletilých dcer obžalovaného – svědkyně Světlany ZXXXXX, svědectvím matky obžalovaného – svědkyně Ludmily ZXXXXX, svědectvím dcery obžalovaného – svědkyně Daniely ZXXXXX, jejíž výpověď byla u hlavního líčení za souhlas stran podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečtena, a samozřejmě listinnými důkazy konkretizovanými níže, a v případě finančních a výdělkových poměrů obžalovaného v době spáchání skutku 1. uvedenými i výše.

V srpnu 2014 se svědkyně Světlana ZXXXXX obrátila na Policii ČR s tím, že obžalovaný od měsíce června 2013 řádně a včas neplatil výživné na jejich dvě nezletilé dcery Danielu a Moniku. Z přehledu placení výživného za rok 2013 a 2014 plyne, že obžalovaný ničeho neuhradil, přičemž jak bylo doloženo potvrzením o studiu, dcera Daniela ZXXXXX se tehdy soustavně připravovala na své budoucí povolání studiem na střední škole průmyslové, hotelové a zdravotnické, a druhá dcera Monika ZXXXXX s ohledem na její věk tehdy stále navštěvovala základní školu, v důsledku čehož nebyly schopny se živit samy.

Obžalovaný nerozporoval, že od prosince 2014 do března 2015 dcerám na výživném nic nezaplatil. Zdůraznil však, že dcerám, když je potká v Hradišti, alespoň jednou měsíčně, dá alespoň stovku nebo dvě. Následně doplnil, že stovku nebo dvě jim dává pokaždé, když dostane sociální dávky s tím, že dcery ví, že je dostává dvacátého, a ví, kde jej mají čekat. Obžalovaný přiznal, že když pracoval u zaměstnavatele Výtahy Vymyslický, měl příjem 28.000,-Kč až 30.000,-Kč. Potom když měl podporu v nezaměstnanosti, měl příjem 13.410,-Kč. Matce dcer peníze na výživné dával. Dokonce jí dal 3x 10.000,-Kč v době, když pracoval na Krčku. Peníze matce předal bez dokladu a bez svědků. Peníze jí dal z podpory v nezaměstnanosti, kterou měl od úřadu práce.

Obžalovaný ke svým osobním poměrům uvedl, že nemá nic, žije jako bezdomovec a spává na ulici. Občas dojde ke své matce. S ní bydlet nemůže, jelikož byt je jeho bratra a ten si nepřeje, aby tam bydlel. V roce 2013 zaměstnán nebyl a pobíral dávky ze systému hmotné nouze. Od skončení práce u zaměstnavatele Výtahy Vymyslický žádnou jinou práci neměl. Práci nemohl sehnat. Následně však uvedl, že asi tři měsíce poté, co skončil u zaměstnavatele Výtahy Vymyslický, z důvodu, že se zde nepohodl, asi rok jako brigádník vypomáhal v hospodě na Krčku, kde obsluhoval a vařil. Pracoval za ubytování, pivo a jídlo. Obžalovaný připustil, že v letech 2010 až 2014 si práci nehledal. Byl „v terénu“ a čekal na kamarády, aby jej založili. Obžalovaný umí dělat všechno. Nemůže však dělat na tři směny. Kvůli epileptickým záchvatům nesmí pracovat v noci. Ze stejného důvodu nesmí pracovat ve výškách. A také jej bolí kyčle, kvůli čemuž musel ukončit svou hokejovou kariéru. A navíc má ještě potíže s očima, jelikož má dioptrie. Obžalovaný je vyučením mechanik – opravář strojů a zařízení. Téměř ke všem volným pracovním místům v obvodu Uherského Hradiště, která si soud vyžádal od úřadu práce a která by byla vhodná pro obžalovaného i v návaznosti na jeho zdravotní stav, se obžalovaný vyjádřil negativně. Proti těmto se bránil argumenty, že nemá praxi s bagrováním, že v 50 letech nikdo do zaměstnání nevezme,

neboť je neperspektivní. Obžalovaný zdůraznil, že si hledá takovou práci, kterou potřebuje on, aby vyhovovala jemu, na jednu směnu a s ubytováním.

Dále obžalovaný uvedl, že s alkoholem má problémy již od „učňáku“ s tím, že se již čtyřikrát podrobil protialkoholnímu léčení. Alkohol požívá každý den. Pije hlavně víno, a to 3-4 litry denně; finanční prostředky nebo víno samotné dostává od kamarádů.

Obžalovaný se s dcerami stýká v Uherském Hradišti každý měsíc na stejném místě. Následně uvedl, že se s nimi stýká každý den o půl osmé ráno s tím, že je rád, že je vidí. Následně obžalovaný uvedl, že dcery ví, kde v Uherském Hradišti je a kde stojí, jelikož „vždycky se někde kolem motá“. Poté však obžalovaný uvedl, že se s dcerami moc často nevidá, neboť si to jeho bývalá manželka nepřejí. Věděl, kdy mají holky narozeniny a že jim dal k narozeninám 100,-Kč.

Podle obžalovaného matka jeho dcer – Světlana ZXXXXX chce jenom peníze. O snížení výživného nepožádal, protože nevěděl, že to jde. Obžalovaný nevěděl, z čeho jsou jeho dcery živы, neboť je vidí pouze jednou za měsíc. Obžalovaný dodal, že dcerám na výživu přispívá jeho matka – Ludmila ZXXXXX, která jim dá něco na jídlo, nebo jim koupí maso.

Svědkyň Světlana ZXXXXX vypověděla, že v ČR bydlí již 20 let a z toho čtyři a půl roku bydlí sama s dětmi, de facto v cizině. Podle svědkyně obžalovaný měl krásné zaměstnání, pěkný plat, kdy vydělával 25.000,-Kč v jedné firmě, odkud jej ovšem vyhodili. Hned na to za půl roku si však našel další práci, kde vydělával 15.000,-Kč, měl jenom ranní směny, krásný plat, firemní auto, odkud jej ale za dva měsíce znovu vyhnali. Vše kvůli alkoholu. Kvůli tomuto obžalovaný za dva roky ztratil osm zaměstnání, měl neomluvené absence v práci, nechodil do práce. Svědkyně podotkla, že obžalovaný je šikovný na práci, hodně práce udělal sám na domě, v němž společně žili, umí pracovat se sádrokartonem, pokládat podlahy, lino, plovoucí podlahy, dokáže připevnit kachličky, ale alkohol zničil jeho a celou rodinu a byl důvodem jejich rozvodu v roce 2010. Podle svědkyně obžalovaný by si mohl přivydělávat, nebo i chodit do práce, kdyby chtěl. Jediné co si umí zařídit, jsou ovšem sociální dávky, to, kde koupit alkohol a jak si vypít.

K závislosti obžalovaného na alkoholu svědkyně uvedla, že obžalovaný byl v celkem čtyřikrát léčen. Poprvé, když ještě bydleli ve společné domácnosti, následně v roce 2006, pak v roce 2007 a naposled před rokem v prosinci (*pozn. svědkyně byla slyšena u hlavního líčení dne 23.4.2015*), k čemuž dodala, že asi dva dny po svém návratu z léčebny začal znovu pít.

Měsíční plat svědkyně činí 7.000,-Kč. Jelikož z jednoho platu nevyžije, má dvě zaměstnání a pobírá též příspěvek na živobytí a na děti. S dcerami bydlí v městském bytě o velikosti 1+1, kde platí podnájem. Dcery studují v Uherském Hradišti; starší dcera má 17 let a navštěvuje druhý ročník oboru cukrář a mladší dcera má 13 let a navštěvuje sedmou třídu základní školy. Svědkyně si nemůže dovolit jejich výlety, zájezdy. Nicméně dcera dostala jednorázovou státní pomoc ve výši 2.000,-Kč na školu v přírodě. Mladší dcera má problémy s nohama a nosí brýle. Svědkyně soudu doložila doklady o finančních nákladech v souhrnné výši 8.065,-Kč vynaložené na ortodoncii dcery Moniky ZXXXXX.

Podle svědkyně od doby, kdy se od obžalovaného odstěhovala, tj. od srpna 2010, obžalovaný platil na výživném 2.300,-Kč. Platil ovšem jen do prosince 2010, kdy opustila společnou domácnost s obžalovaným a od obžalovaného se společně s dětmi definitivně odstěhovala. Od té doby jí obžalovaný na výživném nic nezaplatil. Respektive svědkyně od obžalovaného dostala celkem asi 5.000,-Kč v době, kdy obžalovaný pracoval v hospodě na Krčku, vyloučila však, že od obžalovaného dostala 3x 10.000,-Kč, jak tvrdil. Obžalovaný totiž v hospodě na Krčku pracoval pouze za alkohol.

Svědkyně potvrdila, že někdy čekává, když jde mladší dcera do školy a dává jí deset/dvacet korun. Vyloučila ovšem, že obžalovaný dával dcerám 100,-Kč až 200,-Kč. Podle svědkyně dcery by se jí s tím hned svěřily, jako se to stalo jedenkrát, když obžalovaný potkal dceru Danielu a dal jí sto korun, o čemž dcera, s radostí i z rozpačitosti, ihned informovala svědkyni. Poslední dobou mladší dcera obžalovaného už nepotkávala, což si svědkyně vysvětlila tím, že obžalovaného sama poprosila, aby dětem nedělal ostudu, aby za nimi nechodil a nedával jim těch deset/dvacet korun. Obě dcery navštěvují babičku, mají s ní hezký vztah, přitom babička dcerám dává i peníze.

Svědkyně Daniela ZXXXXX, starší dcera obžalovaného a svědkyně Světlany ZXXXXX, vypověděla, že se s obžalovaným moc nesetkávala. Věděla ovšem, že od té doby, co se od něj odstěhovaly, neměl žádné bydlení. Důvodem, proč se odstěhovaly z domu v Mařaticích, bylo požívání alkoholu obžalovaným. Podle svědkyně tatínek je psychicky nemocný, jak pořád pije a skoro nic nejí.

Svědkyně potvrdila, že dostala od obžalovaného 100,-Kč. Bylo to jednou zhruba před pěti měsíci (*pozn. svědkyně byla slyšena mimo hlavní líčení dne 16.7.2015*). Svědkyně popřela, že od obžalovaného dostávala každý měsíc stovku nebo dvě. Svědkyně nevěděla, zda její sestra dostala od obžalovaného peníze. Možná ano, nicméně to mohlo pouze dvacet nebo padesát korun. Svědkyně vypověděla, že obžalovaný před lety dostal peníze z prodeje domu, ve kterém společně bydleli. Z těchto peněz jim obžalovaný koupil telefon, boty a nějaké oblečení.

K výdělkovým poměrům obžalovaného svědkyně uvedla, že když byla na brigádě v Pekárně Javor ve Vlčnově, sama otci domluvila práci, jako pomocníka pekaře v Pekárně Javor v Drslavicích. Obžalovaný jí ovšem na to řekl, že pracovat nemůže, protože má starosti s tím, že musí na ně platit, a že pracovat nepůjde kvůli tomu, že „nemá trestní rejstřík“. Podle svědkyně obžalovaný nechce pracovat.

Ke zdravotnímu stavu obžalovaného svědkyně vypověděla, že žádné zjevné zdravotní potíže fyzického rázu u něj nezaznamenala. Podle babičky svědkyně obžalovaný v poslední době strašně moc kašlal a je strašně vyhublý. Svědkyně, stejně jako její sestra, mají s babičkou ZXXXXX hezký vztah. Babička jim dává nějaké peníze, ne však velké částky. Sestrě svědkyně za dobré známky. Na zmrzlinu nebo za pomoc v bytě. Také jim občas dává potraviny (např. maso, mouku, cukroví, ořechy).

Svědkyně Ludmila ZXXXXX vypověděla, že obžalovaný dříve pracoval v Barumce. Naposledy, asi před 7-8 lety, u společnosti Výtahy Vymyslický. A pak chvíli vypomáhal v nějaké restauraci. V současné době (*pozn. svědkyně byla slyšena u hlavního líčení dne 23.4.2015*) nedělá nic, bere jenom 2.200,-Kč. Svědkyně nevěděla, z čeho obžalovaný žil a žije.

Obžalovaný má zdravotní potíže. Asi půl roku svědkyně pozoruje, že obžalovaný hrozně kašle a občas si stěžoval, že ho bolí nohy.

Svědkyně nevěděla, jak obžalovaný za posledních sedm let vypomáhal dcerám na jejich výživě. Sama svědkyně vnučky občas finančně podpořila, nebo jim poslala potraviny (maso, cukr, mouku, tuk, vejčička). Svědkyně má s vnučkami dobrý vztah, vnučky jí navštěvují i několikrát do měsíce. K vnučce Monice svědkyně uvedla, že Monika k ní chodí pravidelně, měsíčně jí dává 150,-Kč až 200,-Kč, což si svědkyně pojmenovala jako „stipendium“. Svědkyně věděla, že si obžalovaný rád „vypije“.

Osobní, rodinné, finanční, majetkové a výdělkové poměry obžalovaného jsou dále prokázány listinnými důkazy. Jak dokládá rozsudek Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 13.8.2010 č.j. 4 C 276/2010-9, manželství obžalovaného a svědkyně Světlany ZXXXXX bylo rozvedeno v roce 2010 k návrhu svědkyně Světlany ZXXXXX ze dne 12.7.2010. Ze spisového materiálu Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 4 C 276/2010, a to konkrétně z protokolu o jednání ze dne 13.8.2010, bylo k výdělkovým poměrům obžalovaného zjištěno, že obžalovaný jako účastník řízení vypověděl, že v červnu 2010 byl pro „určitý“ konflikt ze zaměstnání propuštěn s tím, že tehdy nikde nepracoval, nicméně chodil vypomáhat do hospody na Krčku, kde pracoval zadarmo jako kuchař.

O úpravě poměrů (výchova a výživa) dcer obžalovaného a svědkyně Světlany ZXXXXX - Daniely a Moniky ZXXXXX pro dobu před rozvedením manželství jejich rodičů v roce 2010, tak po jejich rozvodu bylo rozhodnuto k návrhu svědkyně Světlany ZXXXXX ze dne 16.3.2009, jak je doloženo spisovým materiálem Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. P 36/2011 (původní spisová značka Nc 58/2009). Uvedeným spisovým materiálem byla objektivizována výše, splatnost a důvody zvýšení vyživovací povinnosti obžalovaného vůči jeho dcerám Daniele a Monice. Z tohoto spisového materiálu bylo k osobě obžalovaného zjištěno, že obžalovaný měl ve firmě Výtahy-Vymyslický příjem zhruba 15.000,-Kč, ze zaměstnání ovšem odešel a od 6.9.2010 do 29.3.2011 byl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, avšak z důvodu maření součinnosti s úřadem práce byl z jeho evidence sankčně vyřazen. Na úřadu práce byla obžalovanému po dobu prvních dvou měsíců poskytována podpora v nezaměstnanosti ve výši 13.280,-Kč, následující dva měsíce ve výši 10.215,-Kč a po zbývajících podpůrných dvou, do 29.3.2011, ve výši 9.194,-Kč, jak doložil úřad práce. Ačkoli obžalovaný sám sebe při jednání dne 6.3.2012 označil za bezdomovce s tím, že pobíral pouze sociální dávku ve výši 2.200,-Kč, obžalovaný na začátku roku 2011 disponoval s poměrně vysokou finanční částkou, kterou získal jako podíl z prodeje rodinného domu, v němž do roku 2010 společně žil se svědkyní Světlanou ZXXXXX a jejich dvěma dcerami.

Z označeného opatrovnického spisového materiálu, a to konkrétně z výpovědi bratra obžalovaného – Františka ZXXXXX bylo zjištěno, že v únoru roku 2011 odprodali rodinný domek v Uherském Hradišti - Mařaticích na ul. Příčná s tím, že obžalovanému bylo vyplaceno 630.000,-Kč z kupní ceny. Přestože obžalovaný nevěděl, o jakou částku se jednalo, skutečnost, že mu byly peníze jeho bratrem dle jeho potřeb vypláceny, potvrdil. O částce kolem 600.000,-Kč v této – trestní – věci vypovídala též svědkyně Ludmila ZXXXXX a svědkyně Světlana ZXXXXX. O prodeji rodinného domu měla povědomí i svědkyně Daniela ZXXXXX.

Z dalšího spisového materiálu Okresního soudu v Uherském Hradišti – nyní pod sp.zn. 15 C 37/2011 bylo zjištěno, že v roce 2011 svědkyně Světlana ZXXXXXX žalovala obžalovaného o zaplacení částky 500.000,-Kč s příslušenstvím. O jejím nároku a povinnosti obžalovaného požadovanou částku svědkyni zaplatit bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 6.6.2012 č.j. 15 C 37/2012-62, přičemž svědkyni přiznané finanční prostředky byly prostředky získané z prodeje shora uvedené nemovitosti. Z tohoto řízení vyplynulo, že obžalovaný z prodeje domu částku 300.000,-Kč utratil a dalších 300.000,-Kč bez písemných podkladů rozpůjčoval svým známým.

Pro úplnost důkazní situace ve vztahu k poměrům obžalovaného a svědkyně Světlany ZXXXXXX byl proveden též spis Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 6 C 77/2011, jímž je doloženo, že svědkyně Světlana ZXXXXXX žalovala obžalovaného též o výživné rozvedené manželky. Řízení bylo skončeno odmítnutím jejího návrhu.

Výdělkové poměry obžalovaného, a to nejen v inkriminované době, byly doloženy sděleními společností Continental Barum s.r.o., VYMYSLICKÝ-VÝTAHY, spol. s r.o., zprávami úřadu práce. Společnost Continental Barum s.r.o. potvrdila, že obžalovaný byl jejich zaměstnancem od 1.1.2008 do 22.10.2008. Pracovní poměr s obžalovaným byl ukončen jeho okamžitým zrušením z důvodu neomluvené absence obžalovaného. Společnost VYMYSLICKÝ – VÝTAHY spol. s r.o. potvrdila, že obžalovaný byl jejich zaměstnancem od 30.11.2009 do 30.6.2010. Pracovní poměr skončil dohodou ze strany obžalovaného bez udání důvodu s tím, že jeho čistý průměrný měsíční příjem činil 16.525,-Kč. Dle sdělení úřadu práce obžalovaný nebyl veden jako žadatel o dávky státní sociální podpory, avšak pobíral dávky v hmotné nouzi, a to v období 6/2013-9/2015 a v období 4/2016-12/2016 příspěvek na živobytí, v 4/2016 mimořádnou okamžitou pomoc ve výši 3.024,-Kč a v období 5/2016-12/2016 také doplatek na bydlení. Jak je prokázáno zprávou úřadu práce, obžalovaný v inkriminované době nepracoval. Od 4.10.2011 nejméně do 18.8.2014 byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání.

Výpisem z živnostenského rejstříku, obžalovanému ke dni 1.6.2013 zaniklo živnostenské oprávnění s předmětem podnikání zednictví. Jak je doloženo nabídkou volných pracovních míst za období od 1.6.2013 do 27.2.2015, kterou úřad práce ve své databázi evidoval, ne jen v samotném Uherském Hradišti, ale i v okolních obcích v obvodu Uherského Hradiště v inkriminovaném období byly volná pracovní místa, vhodná pro obžalovaného (zájemce o zaměstnání se základním vzděláním, vyučeného v oboru mechanik – opravář) s příjmem v rozmezí 8.000,-Kč až 30.000,-Kč měsíčně.

Zprávami psychiatra MUDr. Josefa Kašpárka, vyžádanými jak soudem, tak poptávanými v rámci řízení u Okresního soudu v Uherském Hradišti ve věci sp.zn. P 36/2011, je doloženo, že obžalovaný je v psychiatrické ordinaci veden od února 2009 kvůli problémům s alkoholem. Stav obžalovaného je hodnocen jako Závislost na alkoholu v IV. vývojovém stupni. Poprvé byl hospitalizován v psychiatrické léčebně od 2.7.2007 do 10.7.2007 pro závislost na alkoholu III. až IV. stádia, ze které sám pro nezájem odešel. Následně byl hospitalizován od 6.5.2009 do 4.8.2009 se závislostí na alkoholu, a to již IV. stádia. Po propuštění z psychiatrické léčebny navštívil ordinaci až dne 26.9.2013 s opětovnou žádostí o hospitalizaci v psychiatrické léčebně, v níž byl hospitalizován od 4.11.2013 do 28.2.2014. Na další kontrolu obžalovaný přišel k MUDr. Josefu Kašpárkovi až dne 9.9.2014 s opětovnou žádostí o hospitalizaci v psychiatrické nemocnici, kde byl - naposledy - hospitalizován od 26.9.2014 do 2.1.2015. Uvedené je doloženo též příslušnými

zprávami psychiatrické nemocnice. Podle MUDr. Josefa Kašpárka závislost na alkoholu nebránila obžalovanému vykonávat práci. Z psychiatrického hlediska práce schopen byl. Obžalovaný docházel k jmenovanému psychiatrovi pouze nahodile a v situacích, kdy žádal o hospitalizaci z důvodu své závislosti na alkoholu.

Z lékařské zprávy praktické lékařky obžalovaného - MUDr. Lenky Bačové bylo zjištěno, že obžalovaný trpí epileptickými záchvaty. Kvůli epilepsii má zakázáno pracovat ve výškách, řídit motorové vozidlo, což konstatoval též MUDr. Josef Kašpárek ve své zprávě z října 2009, podané v rámci řízení u Okresního soudu v Uherském Hradišti ve věci sp.zn. P 36/2011, dále nesmí pracovat v noci a musí abstinovat. Při poslední hospitalizaci v psychiatrické nemocnici byl obžalovaný léčen pro běžný zánět spojivek a zánět horních cest dýchacích. V ordinaci byl naposledy v prosinci 2012.

Finanční poměry svědkyně Světlany ZXXXXXX byly prokázány sdělením úřadu práce o vyplácených dávkách ze systému pomoci v hmotné nouzi v období červen 2013 až duben 2015 (příspěvek na živobytí) a v říjnu 2013 (mimořádná pomoc na úhradu odůvodněných nákladů).

Ze spáchání projednávaného jednání je obžalovaný usvědčován svědectvím svědkyně Světlany ZXXXXXX, podle které obžalovaný v inkriminovaném období, de facto od prosince roku 2010, kdy společně s dcerami Monikou a Danielou definitivně opustila společnou domácnost do té doby vedenou s obžalovaným, nezaplatil na výživné na své nezaopatřené dcery Danielu a Moniku ničeho, což bylo důvodem, že se svědkyni nedostávalo finančních prostředků, přestože si vyhledala a měla dvě zaměstnání, v důsledku čehož se musela obrátit na stát s žádostí o finanční výpomoc, která ji po dobu několika měsíců byla ze systému pomoci v hmotné nouzi ze strany státu – úřadu práce poskytována. Soud nepochyboval o hodnověrnosti svědkyně. Její svědectví korespondovalo s listinnými důkazy o jejích výdělkových a finančních poměrech v době rozhodné, o životní situaci obžalovaného v době rozhodné, o odůvodněných potřebách jejich dvou dcer v době rozhodné, to vše ve spojení se svědectvími svědkyň Daniely ZXXXXXX a Ludmily ZXXXXXX, které vypovídaly nezávisle na sobě, a stejně jako svědkyně Světlana ZXXXXXX vědomy si své zákonné povinnosti vypovídat pravdu a nic nezamlčovat. Označené důkazy do sebe logicky zapadají a jsou ve vzájemném souladu.

Obžalovaný připustil spáchání zažalovaného jednání. Na plnění své vyživovací povinnosti ovšem neměl peníze, jelikož jeho jediným zdrojem příjmu byly dávky hmotné nouze ve výši 2.200,-Kč, jelikož neměl žádný majetek, jelikož žil jako bezdomovec. Obžalovaný nepracuje, poněvadž stále hledá práci, která mu bude vyhovovat. Nepracuje také kvůli svému špatnému zdravotnímu stavu, neboť trpí epileptickými záchvaty, má dioptrie a problémy s kyčlemi. Obžalovaný vyloučil, že svým dcerám nic na výživném nedal, nebo že je svým jednáním vystavil nebezpečí nouze. Každý měsíc, vždy když dostane dávky hmotné nouze, dá dcerám stovku nebo dvě. Své bývalé manželce dal v době, kdy pracoval na Krčku, 3x10.000,-Kč. Navíc dcerám obžalovaného finančně a stravou vypomáhá matka obžalovaného - Ludmila ZXXXXXX.

Svědkyň Daniela ZXXXXXX, ani svědkyně Světlana ZXXXXXX, nerozporovaly, že Daniela dostala od obžalovaného sto korun a Monika asi dvacet až padesát korun; vyloučily však, že se jednalo o pravidelné měsíční platby, jak tvrdil obžalovaný. Podle svědkyň se jednalo o zcela ojedinělou, nahodilou, záležitost. Předaných 100,-Kč a 20,-Kč nebo 50,-Kč

soud považuje za symbolické kapesné, nikoli za úhradu výživného, byť dílčí s ohledem na soudem stanovenou výši výživného. Soud neměl důvod svědkyním nevěřit. I kdyby soud uvěřil obžalovanému, že dcerám pravidelně, každý měsíc, dával 100,- Kč až 200,-Kč, takovéto každoměsíční platby vzhledem k oprávněné výši výživného v částce 2.300 Kč, jde-li o dceru Danielu, a v částce 1.800 Kč, jde-li o dceru Moniku, by spíše považoval za symbolické kapesné, které nepokryje ani nepatrnou část měsíčních životních nákladů dcer obžalovaného. Svědkyně Světlana ZXXXXX připustila, že od obžalovaného v době, kdy pracoval na Krčku, obdržela 5.000,-Kč, nikoli však obžalovaným tvrzených, a ničím nedoložených, 3x10.000,-Kč. Pokud obžalovaný pracoval v hospodě na Krčku pouze za ubytování, jídlo a alkohol, jak sám vypověděl, a v rovině práce za alkohol tuto okolnost potvrdila i svědkyně Světlana ZXXXXX, nebylo možno uvěřit tvrzení obžalovaného, navíc ničím nedoloženému, že jmenované svědkyni na výživu jejich dvou dcer předal poměrně vysokých 30.000,-Kč. V době, kdy obžalovaný pracoval na Krčku, neměl žádný příjem, zprávou úřadu práce je doloženo, že nepobíral ani podporu v nezaměstnanosti, ani dávky státní sociální podpory, proto je obhajoba obžalovaného v tomto směru těžko uvěřitelná. Navíc je nutno podotknout, že i práce obžalovaného v hospodě na Krčku se nekryje s dobou rozhodnou projednávanou v této věci. Na Krčku obžalovaný vypomáhal asi rok. Tři měsíce po propuštění ze zaměstnání ve firmě Vymyslický - Výtahy, což bylo v červnu 2010.

Skutečnost, že se svědkyně Ludmila ZXXXXX dle svých schopností a možností snaží Danielu a Moniku podporovat finančně (ve formě „stipendia“, jak si to svědkyně pojmenovala) a potravinami, potvrdila jak samotná svědkyně Ludmila ZXXXXX, tak svědkyně Světlana a Daniela ZXXXXX. Nicméně tato okolnost obžalovaného jako rodiče nezbavila plnění jeho vyživovací povinnosti k jeho, v inkriminované době nezaopatřeným, dcerám, neboť vyživovací povinnost jej postihovala jako rodiče, který o své děti – dcery osobně a denně nepečuje, neboť byly svěřeny do výchovy matce – svědkyni Světlane ZXXXXX.

Obhajoba obžalovaného, že díky jeho finančním příspěvkům a díky starostlivosti jeho matky, svědkyně Ludmily ZXXXXX, dcery nebyly vystaveny nebezpečí nouze, byla vyvrácena zprávou úřadu práce, na který byla svědkyně Světlana ZXXXXX nucena se obrátit z důvodu nutnosti řešení nedostatku finančních prostředků na výživu svých dvou dcer, byť sama měla dvě zaměstnání a dcery dostávaly jídlo a finanční prostředky („stipendia“), nikoli však ve významné výši, od své babičky – svědkyně Ludmily ZXXXXX, kvůli čemuž požádala stát o poskytnutí mimo jiné dávek hmotné nouze, a sice příspěvku na živobytí a v jednom případě jednorázové mimořádné finanční pomoci na úhradu odůvodněných nákladů, což jí bylo ze strany státu po dobu několika měsíců během doby rozhodné vypláceno.

Podle mínění soudu finanční, majetková a výdělková situace obžalovaného ve vazbě na jeho možnosti a schopnosti hradit výživné na stále nezletilé dcery, byla v důkazním řízení dostatečně objasněna. Soud se neřídil finančními, majetkovými a výdělkovými poměry a zdravotním stavem obžalovaného pouze v době rozhodné, nýbrž i obdobím před tímto časovým rozhraním, aby si tak opatřil komplexní obrázek osobních, finančních, majetkových a výdělkových poměrů obžalovaného. Obžalovaný nemá jinou vyživovací povinnost než k dcerám Daniele a Monice ZXXXXX. Nezaměstnaný je od roku 2010, a pomineme-li roční výpomoc v hospodě na Krčku, za kterou nepobíral žádnou mzdu – finanční odměnu za práci, od roku 2010 nikde nepracoval, ačkoliv jak vyplývá ze

zpráv MUDr. Josefa Kašpárka, psychiatra, a MUDr. Lenky Bačové, ošetřující lékařky, obžalovaný byl schopen, a mohl, pracovat, aby si tak obstaral finanční prostředky nejen na obživu svou, ale i na plnění si své vyživovací povinnosti vůči dvěma nezaopatřeným dcerám. Schopnost obžalovaného pracovat, je prokázána též svědectvími svědkyň Ludmily ZXXXXXX, Světlany ZXXXXXX či Daniely ZXXXXXX. Nebýt letitého problému obžalovaného s alkoholem, obžalovaný bohužel byl, nyní už nikoli, jinak by si práci vyhledal, i velice šikovný - manuálně zručný na některé druhy práce. I když soud vycházel z tvrzení obžalovaného, že má jistá zdravotní omezení, která mu v podobě epilepsie potvrdila jeho ošetřující lékařka MUDr. Lenka Bačová, z přehledu volných pracovních míst poskytnutých úřadem práce, v inkriminované době, i v současné době, bylo a je v obvodu Uherského Hradiště dost pracovních nabídek vhodných pro obžalovaného, aby tyto přijal a začal konečně ve prospěch svých, svých dcer, a vůbec společnosti pracovat.

Z uvedeného důvodu, i s ohledem na dlouholetý postoj obžalovaného, který sám vypověděl, že nejen v inkriminovaném období, ale ani v roce 2010, 2011 či 2012 si práci nehledal a „čekal na kamarády, kteří jej založí“, se soud ztotožnil s názorem svědkyň Daniely a Světlany ZXXXXXX, že obžalovaný nechce, byť by mohl, pracovat. Tento názor potvrzuje i samotný přístup obžalovaného k trestnímu řízení a k plnění jeho vyživovací povinnosti vůči stále nezletilým, nezaopatřeným, dcerám. Už dne 1.4.2015 byl obžalovanému doručen návrh na potrestání pro neplacení výživného. A přesto do vyhlášení tohoto rozsudku si žádnou práci neobstaral, žádný příjem ze zaměstnání nezajistil. Místo toho každý den pije alkohol (3-4 l vína), jak sám doznal, a jako zdravý člověk, byť se zdravotními omezení, nicméně na trhu práce řešitelnými, chodí na úřad práce pro dávky hmotné nouze a nikde nepracuje.

Shora rozvedené důkazy a z těchto pramení závěry soudu vypovídají o zásadní skutečnosti, která ovšem ve vztahu k zákonné vyživovací povinnosti každého rodiče vč. obžalovaného a svědkyně Světlany ZXXXXXX jde obžalovanému k tíži, když v roce 2010 z vlastní vůle přišel o dobré zaměstnání ve společnosti Vymyslický - Výtahy (v roce 2008 dokonce vlastní vinou přišel o jiné, předchozí, dobré zaměstnání z pohledu výdělku, a to ve společnosti Barum-Contitental), ačkoliv při řádném plnění si svých pracovních povinností a dodržování pracovní kázně včetně alkoholové abstinence si měl, a mohl, minimálně uvedená zaměstnání udržet a z těchto pravidelně získávat finanční prostředky na řádné a včasné platby výživného ve prospěch svých dvou dcer Daniely a Moniky ZXXXXXX.

Obžalovaného nezbavuje jeho povinnosti vyživovat své nezletilé dcery, které jsou povinovány základní školní docházkou anebo se soustavě připravují na své budoucí povolání studiem, jeho několikaletá, v podstatě jen formální, evidence na úřadu práce ani souběžně vedená evidence v systému pomoci v hmotné nouzi, aby místo vlastním přičiněním vykonávané práci měl příjem, pouze pro sebe samozřejmě vzhledem k jeho nijak velké výši, od státu. Pokud obžalovaný přišel o práci, ať již vlastní vinou anebo ze svého vlastního rozhodnutí, a poté si jinou, případně i jiné, nevyhledal, ač tak mohl, a měl udělat, neboť i jako zájemce o práci, který má od lékaře zakázáno pracovat v noci, na směny, který nesmí řídit motorové vozidlo, který nesmí pracovat ve výškách, měl možnost najít své uplatnění na trhu práce, což prokazuje přehled volných pracovních míst nabízených v době rozhodné úřadem práce. To vše za situace, kdy by obžalovaný abstinovat, což se ani v době rozhodné, ani před touto, ani po této bohužel nestalo.

Obžalovaný měl, a stále má, povinnost vyživovat své dcery, přičemž ohledně výše výživného se soud pro účely trestního řízení ztotožnil s jeho výší stanovenou rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4.10.2012 č.j. 60 Co 352/2012-112 v rámci řízení u Okresního soudu v Uherském Hradišti ve věci sp. zn. P 36/2011. Označeným soudním rozhodnutím stanovená výše výživného odpovídá schopnostem a možnostem obžalovaného a odůvodněným potřebám jeho dcer, které s ohledem na svůj nízký věk, když Monika stále docházela do základní školy a Daniela se ještě připravovala na své budoucí povolání studiem na střední škole, nebyly schopny se živit samy, třebaže Daniela si obstarala brigádu v pekárně.

Obžalovaný věděl, že jeho dcery, v inkriminované době obě ještě nezletilé, což věděl i ve vztahu ke spáchání skutku 1., když do potvrzení o „svém příjmu“ uvedl věk svých stále nezletilých dcer, byly ve věku, kdy nebyly schopny zabezpečit si vlastní výživu samy a byly svou výživou zcela odkázány na své rodiče, tedy na obžalovaného a na svědkyni Světlanu ZXXXXX. Jmenovaná svědkyně nemůže sama nést váhu veškerých nákladů na výživu svých dcer. Sama o ně celodenně osobně pečuje, ale i pro ně, nejen sebe samu, pracuje, dokonce u dvou zaměstnavatelů, aby měla finanční prostředky na jejich a svou obživu.

Z hlediska skutkového nelze ani opomenout, že obžalovaný byl už třikrát pro neplacení výživného odsouzen, a to ve věci Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 13 T 167/2011 za období od prosince 2010 do července 2011, ve věci Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 13 T 50/2012 za období od srpna 2011 do 8.3.2012 a ve věci Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 2 T 41/2013 za období od 11.4.2012 do 21.5.2013. Byť uvedená odsouzení má obžalovaný zahlazena, ať už díky Amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 (věci Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 13 T 167/2011 a sp.zn. 13 T 50/2012) či z důvodu fikce osvědčení (věc Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 2 T 41/2013), i tak je nutno přihlédnout k tomu, že obžalovaný je nepoučitelný co do řádného a včasného plnění si jeho vyživovací povinnosti vůči svým nezletilým dcerám a není schopný se za tolik let vypořádat s tím, že má dvě zdravé dcery a tyto několik let od něj nedostávají finanční příspěvek na svou výživu, třebaže na ni mají podle zákona nárok.

Obžalovaný věděl o své vyživovací povinnosti nejen z titulu svého rodičovství - otcovství, nýbrž i z titulu svých předchozích odsouzení z důvodu spáchání stejnorodého jednání jako v této věci, a přesto si vyživovací povinnost vůči svým dcerám neplnil, a to ani v minimálním rozsahu, pomineme-li prokázaných 100,-Kč a 20,-Kč nebo 50,-Kč, které obžalovaný z vlastní iniciativy předal svým dcerám. Z vlastní pohodlnosti, jak sám uvedl, z vlastní vůle – rozhodnutí si nesháněl zaměstnání, nečinil žádné aktivní kroky k tomu, aby si zabezpečil příjem, pokud možno ze zaměstnání, když jiný co do hodnoty významný příjem, ani majetek, neměl, aby z těchto svou zákonnou vyživovací povinnost vůči svým dcerám plnil. Pro dokreslení přístupu obžalovaného k projednávané dvojnásobné vyživovací povinnosti nelze přehlédnout ani skutečnost, že byť v únoru roku 2011 měl finanční prostředky ve výši nejméně 600.000,-Kč, které postupně získal od svého bratra Františka ZXXXXX z prodeje rodinného domu, v němž společně se svědkyní Světlanou ZXXXXX a dcerami bydlel, přesto s výjimkou věcí, o kterých vypovídala svědkyně Daniela ZXXXXX, jak v této věci, tak ve věci Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. P 36/2011 (viz její spisová materie, provedená u hlavního líčení jako listinný důkaz), se ani nepokusil zabezpečit životní úroveň svých dcer alespoň do té míry, aby nebyly s matkou

odkázány na pomoc státu, jako jediné možné řešení jejich neutěšené finanční situace. Za takové situace soud nemohl učinit jiný skutkový závěr než o jednoznačné vině obžalovaného ze spáchání daného skutku.

Z **hlediska právního** obžalovaný svým jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, když po dobu delší než čtyři měsíce neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost ke svým, v inkriminované době stále nezletilým, dcerám Daniele a Monice ZXXXXX, které nebyly schopny se zabezpečit samy, vzhledem k jejich nízkému věku a vzhledem ke skutečnosti, že byly stále povinny základní školní docházkou a připravovaly se na své budoucí povolání studiem. V důsledku neplacení výživného obžalovanému vznikl na výživném dluh ve výši 90.200 Kč, přičemž tímto svým jednáním, či spíše nejednáním, vydal své nezletilé dcery nebezpečí nouze, když nedostatek finančních prostředků musel být jejich matce kompenzován prostřednictvím dávek ze systému pomoci v hmotné nouzi.

Z okolností spáchání a způsobu provedení projednávaného skutku ve spojení s osobními, majetkovými a výtěžkovými poměry obžalovaného soud dovodil zavinění obžalovaného ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný věděl, že svým jednáním může porušit zájem společnosti na ochraně práv a zájmů nezaopatřených dětí, spočívající v jejich zákonném nároku vůči rodičům na poskytování jejich výživy. A chtěl takové porušení způsobit, přihlížející k době neplnění vyživovací povinnosti a výši dlužného výživného, k osobním schopnostem a možnostem obžalovaného, daným i jeho zdravotním stavem s pracovními zkušenostmi, vydělávat si na své živobytí stejně jako na každoměsíční platby výživného stabilní co do pracovního týdne každodenní prací.

Jednání obžalovaného vykazuje takovou míru společenské škodlivosti (doba jeho páchání, hodnota dlužného výživného, nedostatečná aktivita obžalovaného zapojit se do pracovního procesu, z něhož by měl stabilní měsíční příjem), že soud přistoupil k trestněprávnímu postihu obžalovaného, jelikož jiný postih - podle jiných právních předpisů - nepřicházel do úvahy.

Při úvaze o **druhu a výši trestu** pro všechny obžalované za skutek 1. a v případě obžalovaného Martina ZXXXXX též za skutek 2. soud vycházel z charakteru a druhu jejich trestněprávního jednání, stádia jeho spáchání (pokus). Přihlédl k jejich dosavadnímu způsobu života, možnostem jejich nápravy a chování po činu vč. doby vedení trestního řízení. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vzal v potaz též délku trestního řízení, vázanou pro řízení před soudem okamžikem podání obžaloby a dnem vyhlášení tohoto rozsudku, a význam dotčených trestním zákoníkem chráněných společenských zájmů.

K obžalovaným Marcelu VXXXXX a Martinu JXXXXX soud zjistil, že doposud nebyli soudně trestáni, ani přestupkově projednáváni. K jejich osobám nebylo ani zjištěno žádného negativního poznatku v místech jejich bydlišť. V projednávané věci byli obžalovaní ohroženi trestem odnětí svobody v rozmezí od dvou do osmi let. Obžalovaným polehčuje jejich trestní, i přestupková, bezúhonnost, zodpovědný přístup k trestnímu řízení, jejich doznání k projednávanému jednání, byť v právní rovině oběma popírané, a jejich vinou nezapříčiněná poměrně delší doba vedení trestního řízení. Soud neshledal u obžalovaných žádnou přitěžující okolnost s výjimkou jejich cílené snahy způsobit ČMSS

svým trestněprávním jednáním vyšší škodu na jejím majetku. Proto obžalované Marcelle VXXXXX, stejně jako obžalovanému Martinu JXXXXX, uložil trest odnětí svobody při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání 2 let. Soud je přesvědčen, že na obžalované pro jejich bezúhonný život lze působit trestem odnětí svobody, který není spojen s jeho okamžitým výkonem, nýbrž jeho výkon je podmíněně odložen na přiměřeně stanovenou zkušební dobu. Tato byla obžalovaným stanovena shodně v souladu s ust. § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku na dva roky, aby oba obžalovaní během této soudy osvědčili, že jsou schopni žít řádně a nepáchat trestnou činnost.

K osobě obžalovaného Martina ZXXXXX soud zjistil, že rovněž nebyl v posledních několika letech řešen pro přestupek. V minulosti byl ovšem 4x soudně trestán. Jak už bylo shora uvedeno, ve věcech vedených u Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 13 T 167/2011, sp.zn. 13 T 50/2012 a sp.zn. 2 T 41/2013 se na obžalovaného hledí, jako by nebyl nikdy souzen. Co se týče posledního odsouzení (věc Okresního soudu v Uherském Hradišti sp.zn. 13 T 218/2016), obžalovaný byl odsouzen pro majetkovou trestnou činnost trestním příkazem ze dne 30.12.2016 č.j. 13 T 218/2016-76, který byl obžalovanému doručen dne 6.1.2017 a v případě obžalovaného nabyl právní moci dne 17.1.2017. Projednávané trestné činnosti, jak skutku 1., tak skutku 2., se tedy dopustil v souběhu s již odsouzenou trestnou činností a před doručením pro trest relevantního shora označeného pravomocného trestního příkazu. Z tohoto důvodu je třeba, aby byl obžalovanému uložen souhrnný trest podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku.

Obžalovanému přitěžovalo delší dobu, několik let, neplacené výživné, jeho cílená snaha způsobit ČMSS svým trestněprávním jednáním vyšší škodu a spáchání více trestných činů - neplacení výživného, pokus úvěrového podvodu a nakonec souběžně sbíhající a už odsouzený přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku. Naopak obžalovanému polehčuje jeho v podstatě doznání k neplacení výživného, které uznal, ač pro vlastní důvody neplnění si vyživovací povinnosti vůči svým dvěma dcerám toto nepřijal, a samozřejmě jeho bezúhonnost vzešlá ze zahazení jeho tří předchozích (prvních tří) odsouzení. Obžalovaný je rovněž ohrožen, podle nejprísněji trestného sbíhajícího trestného činu - zločinu úvěrový podvod podle § 211 odst. 5 trestního zákoníku, trestem odnětí svobody v rozmezí dva roky až osm let. Z titulu více přitěžujících, a z pohledu trestu zásadních, okolností soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v první třetině její zákonné trestní sazby, tj. v trvání 30 měsíců. Soud je přesvědčen, že i na obžalovaného lze působit trestem odnětí svobody, který není spojen s jeho okamžitým výkonem, nýbrž je podmíněně odložen na zkušební dobu. Tato byla obžalovanému stanovena na 3 roky, aby obžalovaný během této soudy rovněž osvědčil, že je schopen žít řádně a nepáchat trestnou činnost. Z důvodu uložení souhrnného trestu soud podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 30.12.2016 č.j. 13 T 218/2016-76, týkající se toliko obžalovaného, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení stejnopisu jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně prostřednictvím Okresního soudu v Uherském Hradišti.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 trestního řádu)

Okresní soud v Uherském Hradišti dne 26. ledna 2017

Mgr. Hana Kurfírtová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Scarlett Sušilová